கல்வெட்டு

KALVETTU

திருவள்ளுவராண்டு 2035 (தாரண ஆண்டு) ஆனித் திங்கள்

பாவை ஓவியம் திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை

கல்வெட்டுக் காலாண்டிதழ் : 63 (ஜூலை 2004) விலை ரூ.5.00

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

உள்ளே			பக்கம்

20–7–2004 அன்று தொல்லியல் துறையின் சிறப்பு ஆணையர் திரு. தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப., அவர்கள் தலைமையில் முனைவர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் திங்கட் பொழிவாற்றினார்.

27–7–2004 அன்று உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பா. சிவந்தி ஆதித்தனார் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவு நடத்தப்பட்டது. முனைவர் கா. இராசன், அவர்கள் எழுதிய ‘தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்’ என்ற நூலை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் திரு.சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, அவர்கள் முன்னிலையில் தொல்லியல் துறை சிறப்பு ஆணையர் திரு. தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர், இ..ஆ.ப. அவர்கள் வெளியிட முதல் நூலை திரு.இராமமூர்த்தி, இ.ஆ.ப.(ஓய்வு) அவர்கள் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப.
சிறப்பு ஆணையர்,
தொல்லியல் துறை

மூன்றாவது குறுக்குச் சாலை,
சி.ஐ.டி. வளாகம்,
தரமணி, சென்னை – 600 113.
12–8–2004

பதிப்புரை

காலம் நமக்கு விட்டுச் சென்ற சுவடுகளை கண்டறிந்து நாளைய சமுதாயத்திற்கு வழங்கிடும் வண்ணம் தொல்லியல் துறையின் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. அறிஞர் பெருமக்களும் ஆய்வு மாணாக்கர்களும் பயன் பெறும் வகையில் மட்டுமின்றி சாதாரண பொதுமக்களும் படித்தறிந்து நம் வரலாற்றையும், மரபுகளையும் போற்றிப் பாதுகாத்திடும் வண்ணம் பல நல்ல ஆய்வு நூல்களை தொல்லியல் துறை வெளியிட்டு வருகிறது. அவற்றுள் 'கல்வெட்டு' எனும் காலாண்டிதழ், வரலாற்றிற்கு புதிய செய்திகளையும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் சிறந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டு வருகின்றது.

பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கும் கால்நடைச் செல்வங்களைப் பற்றி, கல்வெட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையும், சிதறிக் கிடக்கும் சிற்சில கல்வெட்டுகள்கூட வரலாற்றை செம்மைப்படுத்தும் என்பதை ''மாங்காட்டுச் சமணப் பள்ளி'' என்ற கட்டுரையும் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

காலத்தின் சுழற்சியால் புதையுண்டுபோன பண்பாட்டு நகரங்கள், ஊர்கள் பற்றிய ஓர் தொகுப்புச் செய்தியும், இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளது. சிற்பங்கள் தரும் செய்தி புராண, ஆகம, வழிபாட்டோடு தொடர்புடையவை எனவே பன்முக நோக்கில் அவற்றைப் பற்றி ஆய்வு செய்தல் வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையும், புதையுண்ட நகரங்களையும் வாழ்விடங்களையும் அறிவியல் நோக்கில் ஆய்ந்து கண்டறிந்து அகழ்ந்தெடுத்தல் பற்றியும் வெளிநாட்டவரோடு நம் நாட்டவர் கொண்டிருந்த வாணிபத் தொடர்பினை புலப்படுத்தியும் தொல்லியல் செய்திகளையும், தொல்லியல் நிகழ்வுகளையும் உள்ளடக்கியதாகவும், 11-வது நிதிக் குழுவின் மூலம் ரூ. 428.31 இலட்சம் செலவில் 32 நினைவுச் சின்னங்களை பாதுகாத்து பராமரித்திட பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இப்பணிகளைப் பற்றி மக்கள் அறிந்து பயன்பெறும் வகையில் இவ்விதழ் மூலம் தொடர் கட்டுரையாக இக்கல்வெட்டு இதழில் வெளிவருவது மிக்க மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. இதனைப் படித்து பயன்பெறுவதோடு, வரலாற்றுச் சின்னங்களையும் மரபுகளையும் போற்றிப் பாதுகாத்திட வேண்டும் என்பதே எமது நோக்கம்.

தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப.

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் பசு

இரா. சிவானந்தம்,
நூலகர்

பண்டைச்சமுதாய மக்களின் பொருளாதார நிலையை நிர்ணயித்தவை கால்நடைச் செல்வங்களாகும். சங்ககால வழக்கத்தின்படி ஒரு நாட்டின் மீது படையெடுப்பதற்கு முன் அந்நாட்டிலிருந்து ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வருவது நிரைகோடல் என்றும் கவரப்பட்ட ஆநிரைகளை மீட்டு வருவது நிரை மீட்டல் என்றும் நெறிமுறை சொல்லிப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தினர். இடைக்கால அரசர்கள் பொன், பொருள், பெண்டிர் பண்டாரம் என்று அனைத்தையும் படையெடுத்த நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்துள்ளனர் என்பதை அவர்களது மெய்க்கீர்த்திகளால் அறிய முடிகிறது. இடைக்கால இறுதியில் நிலமும். நிலத்தின் மீது விதித்த வரியின் மூலம் வந்த வருவாயும் பொருளாதாரத்தை நிர்ணயித்தன.

கால்நடைகளைக் கோயில்களுக்கு விளக்கெரிக்கத் தேவையான நெய்யிற்காகவும், இறைவனுக்குப் பாலாடுதல் மற்றும் நெய் அமுதுக்காகவும் கொடையாக அளித்தனர். அத்துடன் உழவிற்காகவும் பயன்பட்டுள்ளதைக் கல்வெட்டுகளால் அறியலாம். ஆடு, பசு, எருது எருமை ஆகிய கால்நடைகளில் பசுவைப் பற்றிக் காலம், இடம், வகை வாரியான செய்திகளைக் கல்வெட்டுகள் வழியாக இங்கு காண்போம்.

சங்ககாலக் கல்வெட்டுகளில் பசு

சங்ககாலக் கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் தமிழி எழுத்துக் கல்வெட்டுகளாக கிடைக்கின்றன. இவற்றில் பசு பற்றிய குறிப்பு எதுவும் காணப்படவில்லை. ஆனால் சித்தன்னவாசல் கல்வெட்டில்

எருமி நாடு குமுழ் ஊர் பிறந்த காவுதிஈ
ஏதன்கு சிறுபோசில் இளயர் செய்த அதிட்டனம்

என்பதில் எருமை நாடு என்ற நாட்டின் பெயர் அறியக்கிடைக்கிறது. இதனை உறுதிபடுத்தும் விதமாக எருமை நன்னாடு[1], எருமையூர்[2] என்று சங்க நூல்களில் குறிப்புகள் உள்ளன. எருமை நாடு மகிஷ நாடு எனும் மைசூர் பகுதி என்பர்.

நடுகற்களில் பசு

நிரைகோடல் மற்றும் நிறை மீட்டலின் போது இறப்பவருக்கு நடுகல் நடும் மரபு பற்றிச் சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் இருந்தாலும் அத்தகைய சங்ககால நடுகற்கள் இதுவரை நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

செங்கம் பகுதியில் கிடைக்கின்ற நடுகற்களில் தொறு இடுவித்துப்பட்டான்[3], தொறு கொண்ட ஞர்ன்று சென்று தொறு இடுவித்து பட்டாரு,[4] தொறுக் கொண்ட ஞான்று பட்டார்,[5] எருமைத் தொறு மீட்டு பட்டான்[6], தொறு மீட்டுப் பட்டான் கல்,[7] தொறு கொள்ளத் தொறு மீட்டுப்பட்டார்,[8] என்ற சொற்றொடர்கள் முறையே முதலாம் மகேந்திரவர்மன், முதலாம் நரசிம்மவர்மன், இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன், கம்பவர்மன், முதலாம் பராந்தக சோழன், மற்றும் சுந்தரசோழன் காலத்தவையாகக் கிடைக்கின்றன.

பசுக்கூட்டம்

காலி, நிரை, தொறு, கறுப்பு, காலேயம் என்ற பெயர்களால் பசுக்கூட்டத்தினை வேறு பெயர்களால் பிங்கல நிகண்டு குறிப்பிடுகிறது. குலோத்துங்க சோழனின் மூன்றாவது ஆட்சியாண்டில் திட்டக்குடி தான்தோன்றீஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டில் குறுப்பெறிந்து நிரை கொண்ட ஆடும் மாடும் எருமையுங் கிடாவும் என்ற சொற்றொடரால் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை நிரை என்ற சொல் வழக்கத்திலிருந்ததை அறிகின்றோம்,

தொறு நடுகற்களிலும், 7-ஆம் நூற்றாண்டில் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம் திருவண்ணாமலைப் பதிகத்திலும், 11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒன்பதாம் திருமுறையான திருவிசைப் பாவிலும்[9] குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் 11-ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலக்கியத்திலும், கல்வெட்டிலும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டதை காணலாம்.

கொடைகளில் பசு

தொடக்கத்தில் கோயிலுக்கு நல்கப்படும் ஆடுகளும், பசுக்களும் ஒரு விளக்கிற்கு இவ்வளவு என்று எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்படாமல் சொல்லப்படுகின்றன. சோழ அரசர்களின் காலத்தில் பெரும்பாலும் தொண்ணூற்றாறு ஆடுகள் கொடையாக ஒரு விளக்கெரிக்கக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பசுக்கள் கொடையாக வழங்கப்பட்ட போது முப்பத்திரண்டு பசுவும் ஒரு ரிஷபமும் சேர்த்து முப்பத்துமூன்று எண்ணிக்கையும் மற்றும் இதன் மடங்காகவும் அளித்துள்ளனர்.

பசுக்களின் வகைகள்

பசுக்களைக் குறிப்பிடும்போது நற்பசு,[10] நல்லெருது நல்பசு,[11] சாவாமூவாப் பெரும்பசு[12] சாவா மூவாப்பசு,[13] என்று குறிப்பிட்டு அவை கொடையாக அளித்ததை உறுதிப்படுத்து கின்றன. மேலும் ''பால்ப்பசு பத்தும் சினைப்பசு பத்தும் பொலி முறைநாகு பன்னிரெண்டும் இஷபம் ஒன்றும் ஆக முப்பத்து மூன்றும்,[14] ''பாற்பசு, சினைப்பசும் நாகும் முப்பத்திரெண்டும் இசபம் ஒன்றும்''[15], பால்பசு பத்து, சினைப்பசு பன்னிரெண்டு வறள்பசு ஆறு, கிடாரி நாகு நாலு இஷபம் ஒன்று''[16]. என்ற சொற் றொடர்களையும் கல்வெட்டுகளில் காண்கிறோம்.

இவற்றில் பாற்பசு, பால்பசு என்பன பால் தருபவை. சினைப் பசு என்பது சினையுடன் கூடிய பசு. பொலிமுறை நாகு என்பது கன்று ஈனும் பருவத்தில் உள்ள கிடாரி கன்று ஆகும். இதில் பொதுவாக நாகு என்றால் கிடாரி கன்றையே குறிக்கும். வறள்பசு என்பது பால் தந்து வறண்ட நிலையில் உள்ள பசுவாகும்.

கன்றுகள்

பசு நாலு கிடாரி ரெண்டு செவிரண்டு ஆக உரு அ இவ்வுரு எட்டும்[17] என்ற கல்வெட்டுச் சொற்றொடர் பசுவின் வகை மற்றும் பருவத்தினைக் குறிப்பிட்டதோடு மட்டுமல்லாமல் கன்று களையும் அதன் இன வேறுபாட்டையும் குறிப்பதைக் காண்கிறோம்.

கிடாரி, நாகு[18] என்பவை பெண் கன்றைக் குறிப்பதாகும். சே[19], பொலி எருது[20], பொலி இஷபம்[21] ஆகியவை ஆண் இனத்தைக் குறிப்பவையாகும். இளவெருது சேங்கன்று[22] என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. பொலி எருது, பொலி இஷபம் என்பவை இனப் பெருக்கத்திற்காக வளர்க்கப்படும் எருதுகளாகும். இதனாலேயே பசுக்கள் முப்பத்திரண்டுடன் இசபம் ஒன்றும் சேர்த்தே கொடுத் துள்ளதை கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. பால் எருமை இதன் கன்று பூணி[23] என்று வரும். திருமாணிக்குழிக் கல்வெட்டு ஆண் எருமைக் கன்றை பூணி என்று அழைத்ததைக் காட்டுகிறது.

பசு வளர்ப்பவர்கள்

கொடையாக அளிக்கப்பட்ட ஆடுகள் இடையர், மன்றாடி போன்றோரிடம் கொடுத்து வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால்

பசுக்களை இடையர், மன்றாடி இனத்தவரில் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கே அளித்துள்ளதை சுரபி மன்றாடி[24], சுரபி இடையர்[25], சுரபி மன்றாடிகளில் மணவாளக் கோன்[26], சுரபி மன்றாடிகளில் இரண்டாயிரக் கோளான்[27], சுரபி மன்றாடிகளில் மூவாயிரக் கோன் மடியன்[28] என்ற கல்வெட்டுச் சொற்றொடர்கள் காட்டுகின்றன. எனவே சுரபி இடையர், சுரபி மன்றாடி, சுரபி மன்றாடிகளில் கோன், கோனான் என்பவர்கள் பசுக்களை மட்டுமே பராமரித்தனர் என்று உய்த்துணரலாம்.

ஓம்படைக்கிளவிகளில் பசு

கல்வெட்டுகளின் இறுதிப் பகுதியான ஓம்படைக்கிளவிப் பகுதியில் இத்தன்மத்துக்கு அகிதம் பண்ணினவர்கள் "கெங்கையிடை குமரியிடை குரால் பசு கொன்றான் பாவம் கொள்வான்"[12] என்றும் கெங்கைக் கரையிலே குரால் பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திலே போவான்."[30] "காராம் பசுவைக் கொன்ற தோஷத்திலே போவான்"[31], கபிலைப் பசுவைக் கொன்றவன் பாவங் கொள்ள கடவன்"[32] என்ற சொற்றொடர்கள் காணப் படுகின்றன. குரால் பசு புகர் நிறம் (Tawny brown) கொண்ட பசுவாகும், தெய்வப்பசுவாக கருதப்படும் கபிலைப்பசுவின் நிறம் கருமை கலந்த பொன் நிறமாகும். காராம் பசு வேறு நிறங் கலவாத கறுத்த நிறப் பசுவாகும். சுரபி என்ற காமதேனு என்னும் புனிதப்பசு வெள்ளை நிறங்கொண்டதாகும். இவற்றிலிருந்து குரால், காராம் பசு, கபிலை, சுரபி என்று நிறங்களின் அடிப் படையில் அவற்றிற்குப் புனிதம் சேர்த்து வழங்கிய மரபைக் காண்கிறோம்.

ஓம்படைக் கிளவிகளில் வரும் இச்செய்திகள் சோழர் காலத்தில் தொடங்கி விஜயநகரர் காலக் கல்வெட்டுகள் வரை பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. அகநானூறு 253 : 9
2. மையூர் – மைசூர். பதிற். முதி 9:1
3. நாகசாமி, இரா; செங்கம் நடுகற்கள் 1971/50
4. மேலது 1971/36
5. மேலது 1971/54

6.	மேலது	1971/57
7.	மேலது	1971/45
8.	தெ.இ,கல்.தொகுதி	XIII/268
9.	திருவிசையப்பா. 224	
10.	தெ.இ,கல்.தொகுதி	IV/816
11.	தெ.இ.கல்.தொகுதி	IV/301
12.	தெ.இ.கல்.தொகுதி	IV/393
13.	தெ.இ.கல்.தொகுதி	IV/643
14.	தெ.இ.கல்.தொகுதி	IV/350
15.	மேலது	IV/819
16.	மேலது	IV/822
17.	தெ.இ.கல்,தொ.	IV/310
18.	மேலது	VIII/394
19.	மேலது	XII/237
20.	மேலது	VII/115, 117
21.	மேலது	VIII/115
22.	மேலது	XIII/132
23.	மேலது	VII/794
24.	மேலது	XII/232
25.	மேலது	IV/818
26.	மேலது	XII/232
27.	மேலது	XII/213
28.	மேலது	XII/249
29.	மேலது	VIII/80
30.	மேலது	IV/164
31.	மேலது	IV/829
32.	மேலது	IV/355

2

மாங்காட்டுச் சமணப் பள்ளி

கி. ஸ்ரீதரன், பதிவு அலுவலர்
சீ. இராமசந்திரன், கல்வெட்டாய்வாளர்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், தாம்பரம் வட்டம் ஆலந்தூரில் உள்ள சிவசுப்ரமணிய சுவாமி கோயில் நுழைவாயிலில் பல்லவர் காலக் கல்வெட்டு ஒன்று பதிக்கப்பட்டுள்ளது அண்மையில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல் 2 மீட்டர் நீளம் 2 மீட்டர் அகலமுடைய கற்பலகையாக விளங்குகிறது.

அக்கல்வெட்டு பல்லவ மன்னன் கம்பவர்மனின் ஆட்சிக் காலத்தில் கி.பி. 875-ஆம் ஆண்டில் பொறிக்கப்பட்டதாகும்.[1]

கல்வெட்டு வாசகம்

1) ஸ்ரீ கோவிசைய கம்ப விக்கிரம வர்மற்கு யாண்டைந்தா வதின் சித்திரை முதலாகப் புலியூர்க் கோட்டத்து மாங்காடு நாட்டு மாங்காட்டு திருவராந்தானத்துக்கு [ஆர்க்]

2) காட்டுக் கூற்றத்து பரிபண்டத்துறை பரிசை கிழார் அமர் நிலையார் மகளார் இப்பள்ளி உடைய அநந்தவீரக்குரவர் மாணாக்கியார் கு . . . அடிகள் திருவமுதுக்கு வைத்த நெல்லறுபதின்

3) [குறுணி] முந்நாழி நெல்லால்விக்கட்டு வோமானோம் அவிச் சொரியுந்தால் முப்பதின் பலத்தாவிட்டார் இதுக்கு முட்டாமைச் . . . . .

சென்னையை அடுத்த மாங்காட்டில் ''திருவராந்தானம்'' எனப்பட்ட சமணப்பள்ளி பல்லவர் காலத்தில் இருந்தது என இக்கல்வெட்டால் அறிய முடிகிறது. அருகன்தானம் (அர்ஹத்ஸ் தானம்) என்ற தொடரே 'அராந்தானம்' என வழங்கியுள்ளது. அராந்தானம் மணிமேகலையிலும் (3:82, 5:23) அரா அந்தாணம் என்ற குறிப்பு பெருங்கதையிலும் (2:2:138, 2:6:161, 5:4:151) காணப்படுகிறது. அராந்தானம் என்பதே திரு என்ற அடைமொழி பெற்றுத் ''திருவராந்தானம்'' என்று இக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

மேலும் மாங்காடு காமாட்சியம்மன் கோயிலின் தளத்தில் காணப்படும் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் (கி.பி. 1256) கல்வெட்டு மாங்காட்டிலிருந்த சமணப்பள்ளியைச் சேர்ந்தது

என்பதை அறியமுடிகிறது[2] அச்சமணப்பள்ளியே "மாங்காட்டுத் திருவராந்தானம்" என ஆலந்தூர்க் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப் படுகிறது.

மாங்காட்டிலிருந்த சமணப்பள்ளியின் நிர்வாகியாக அநந்த வீரக்குரவர் என்ற ஆசார்யர் இருந்தாரென்றும், அவரது மாணாக்கியராக "கு . . . அடிகள்" என்ற பெயரில் ஒரு பெண்மணி இருந்தார் என்றும், அவர் ஆர்க்காட்டுக் கூற்றத்துப் பரிபண்டத் துறை பரிசை கிழார் அமர்நிலையார் என்பவரின் மகளாவார் என்றும் இக்கல்வெட்டால் தெரியவருகின்றன. தஞ்சை மாவட்டம் கண்டியூருக்கு அருகில் உள்ள ஆர்க்காடு என்ற ஊரைத் தலைமை யிடமாகக் கொண்டு ஆக்க்காட்டுக் கூற்றத்துப் பரிவண்டத்துறை புரிசை என்ற ஊர் இருந்ததைத் திருப்பழனம், திருமழபாடிக் கல்வெட்டுகளால் அறிகிறோம்.[3] அவ்வூரே 'பரி பண்டத்துறை பரிசை' என ஆலந்தூர்க் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பரிபண்டத்துறை பரிசை கிழார் அமர்நிலையாரின் மகளார், மாங்காட்டுச் சமணப்பள்ளியில் அவி(ஹவிஸ்) எனப்பட்ட படைய லுக்காக அறுபதுகாடி (கலம்), ஒரு குறுணி, மூன்று நாழி அளவு நெல் வழங்கியுள்ளார். மேலும் அவி படைப்பதற்குரிய தாலம் (தட்டு) ஒன்று முப்பது பலம் எடையுள்ளதாகச் செய்வித்து வழங்கி யுள்ளார். இக்கொடையினை ஏற்று அவி படைக்கும் பொறுப்பு வகித்தவர்கள் பற்றிய விபரம் இக்கல்வெட்டின் இறுதியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் எழுத்துக்கள் முற்றிலும் தேய்ந்து அழிந்து விட்டதால் வாசிக்க இயலவில்லை. மாங்காட்டுச் சமணப் பள்ளிக்குரிய இக்கல்வெட்டு அச்சமணப்பள்ளி முற்றிலும் சிதைந்து போன பின்னர், இங்கு கொண்டு வந்து கட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

கம்பவர்ம பல்லவனின் கல்வெட்டில் தஞ்சைப் பகுதியைச் சேர்ந்தவரும், பல்லவ நாட்டில் கல்விக் கற்றுச் சமண சமய அடிகளாக உருவானவருமான ஒரு பெண்மணியின் கொடை இக் கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது சிறப்பானதாகும்.

அடிகுறிப்புகள்

1. கல்வெட்டினைப் படியெடுப்பதிலும், படிப்பதிலும், பங்கு கொண்டவர் திரு. க. ஈஸ்வரன், கல்வெட்டு படிப்பவர், சென்னை.
2. Annual Report on Epigraphy : 358/1908.
3. South Indian Inscriptions Vol XIII Nos: 145, 315, 324)

2003, 2004 - ஆம் ஆண்டு அகழாய்வுக்கென கள ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட இடங்கள்

சீ. வசந்தி
அகழாய்வாளர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொன்மை மற்றும் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க இடங்களை அகழாய்வு செய்து வருகின்றது. அகழாய்வுக்குரிய முதனிலைப் பணியாக மேற்பரப்பு ஆய்வு விளங்குகிறது. இத்துறையின் தொழில்நுட்ப அலுவலர்கள் மேற்கொண்ட களஆய்வில் தொல்லியல் தடயங்கள் கிடைத்துள்ள இடங்களும் அவை பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இக்கட்டுரையில் தொகுத்தளிக்கப்படுகிறது.

மரக்காணம்

மரக்காணம் தற்போதைய கிழக்குக் கடற்கரை சாலையில் திண்டிவனத்திலிருந்து சுமார் 35 கி.மீ. தொலைவில் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.

வங்காள விரிகுடா கடற்கரையில் கி.மு. 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சங்க காலத் துறைமுகப் பட்டினமாக மரக்காணம் திகழ்ந்துள்ளது. தொண்டை மண்டலத்தில் சிறந்த துறைமுகப்பட்டினமாகத் திகழ்ந்த மரக்காணத்தைப் பற்றிய செய்திகள், சங்க இலக்கியங்கள் ஆன 'சிறுபாணாற்றுப்படை' 'பெரும்பாணாற்றுப் படை' ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்றன. இவ்வூர் அக்காலத்தில் எயிற்பட்டினம் எனவும் வழங்கப்பட்டது. சங்க காலத்தில் கிடங்கிலை (தற்போதைய திண்டிவனம்) தலைநகராகக் கொண்டு நல்லியக் கோடன் என்ற சிற்றரசன் ஆட்சி புரிந்தான். அம்மன்னனின் துறைமுகப்பட்டினமாக மரக்காணம் திகழ்ந்தது. பெரிப்ளூஸ் என்னும் கிரேக்க நூல் இந்தப் பட்டினத்தை 'சோபட்மா' என்று கூறுகிறது, சோபட்மா என்பது சோ பட்டினமாக மருவி வழங்கப்பட்டது.

மோதூர்

தருமபுரி - கிருஷ்ணகிரி நெடுஞ்சாலையில் தர்மபுரியிலிருந்து சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில், மோனூர் அமைந்துள்ளது.

இவ்வூரில் காணப்படும் மோதூர் மலையின்கீழ் தொடர்ச்சியாக 15 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் காணப்படும் மண் மேட்டில் பண்டைய பானை ஓடுகள் கிடைக் கின்றன. இம்மேட்டை ஒட்டியே கோட்டை மேடு என அழைக்கப்படும் மற்றொரு மண்மேடு காணப்படுகின்றது. இப்பகுதியிலும், புதிய கற்காலக் கல்லாயுதங்களும் பெருங்காலத்தைச் சேர்ந்த கருப்பு, சிவப்பு வண்ணப் பானை ஓடுகளும் கிடைக் கின்றன. எனவே மோதூரில் அகழாய்வு செய்வதன் மூலம் கி.மு. ஐயாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, புதிய கற்காலத்தில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையையும், அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்க்கை நிலையையும் அறியலாம்.

மேலும் இவ்வூரில் கி.பி, 6, 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வட்டெழுத்து நடுகற்கள் கிடைத்துள்ளன. இம்மண்மேட்டில் அருகில் சுமார் 1 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள பாறைகளில் சமணர் படுக்கைகள், கல்வெட்டுகள் ஏதுமின்றி காணப் படுகின்றன.

மோதூரில் சோழமன்னர்கள் மற்றும் போசள மன்னர்களின் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் இவ்வூர் 'நிகரிலி சோழ மண்டலத்து தகடூர் நாட்டு மோதூர்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பகுதியில் அகழாய்வு மேற்கொள்வதால் வரலாற்றுக்கு முந்தையகாலம் முதல் வரலாற்றுக் காலம் வரையிலான காலகட்டத்திய வரலாற்றை அறிய இயலும்.

ஆண்டிப்பட்டி

திருவண்ணாமலை மாவட்டம், செங்கம் வட்டத்தில் செங்கத்திலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் செங்கம் நீப்பந்துறை சாலையில் மேல்பள்ளிப்பட்டி அருகில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது.

செங்கம் பகுதி பல வரலாற்றுச் சிறப்புகளைக் கொண்ட இடமாகும். இவ்வூரில் பல அரிய சங்க காலத்திய நடுகற்களும், ஈயக்காசுகளும், பெருங்கற் கால ஈம பானை ஓடுகளும் கிடைத்துள்ளன. எனவே பல தொல்லியல் சிறப்புக் களைப் பெற்றிருக்கும் செங்கத்தில் உள்ள ஊர் ஆண்டிப்பட்டியாகும்.

ஆண்டிப்பட்டியில் கி. பி. 1967-ஆம் ஆண்டு 143 ஈயக்காசுகள், புதையலாகக் கிடைத்தன. இக்காசுகள் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டை, அதாவது சங்க காலத்தைச் சேர்ந்ததாகும். தமிழகத்தில் சங்ககால எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் ஆண்டிபட்டியில்தான் முதன்முதலாகக் கிடைத்தன. 'அதிண்ணன் எதிரான் சேந்தன்' என்ற வாசகம் ஒரு புறமும் மறுபுறம் வளைவு கோடுகளால் ஆன குறியீடுகளும் காணப்படுகின்றன. இக்காசுகளில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ள மன்னர் இப்பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னனாக இருக்கக்கூடும். மேலும் சங்ககாலப் புலவரான கௌசிகனார், செங்கம் பகுதியைச் சேர்ந்த நன்னன் சேய் நன்னன் என்ற சிற்றரசன் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆண்டிப்பட்டிக்கு 15 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள செங்கம் பகுதியில் ஆண்ட குறுநிலமன்னர்களைப் பற்றி 'மலைபடுகடாம்' குறிக்கின்றது. மேலும் ஆண்டிப்பட்டி வழியாக செல்லும் 'செங்கம் கணவாய்' (CHENGAM PASS) சங்க காலத்தில் தமிழகத்தின் மேற்கு, கிழக்குப் பகுதிகளை இணைக்கும் முக்கிய சாலையாக விளங்கியுள்ளது.

ஆண்டிப்பட்டிக்கு மேற்கே 'கல்லோடை' என்று வழங்கப்படும் மேட்டுப் பகுதியில், இந்திரன் குடியிருப்பு என்ற இடத்திலும் பெருங்கற்கால ஈமச்சின்ன வகையான கல்வட்டங்கள் காணப்படுகின்றன,

மேலும் ஆண்டிப்பட்டி ஊருக்கு கிழக்குப் பகுதியில் பெருங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்திருந்த வாழ்விடப்பகுதி மண்மேடாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இம்மேடு தற்போது 'நந்தமேடு' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இம்மேட்டுப்பகுதியில் கருப்பு, சிவப்புப் பானை ஓடுகள், சிவப்பு வண்ண பானை ஓடுகள், கருப்பு வண்ண பானை ஓடுகளும் கிடைத்துள்ளன.

இவ்வாறு பல வரலாற்றுச் சிறப்புகளை கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 6-7 ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்து வதுள்ள இவ்வூரில் அகழாய்வு செய்வதன் மூலம் தமிழக வரலாற்றுக்குப் புதிய ஒளி கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது.

கீழப்பழுவூர்

திருச்சி நகரிலிருந்து 50 கி.மீ. தூரத்தில் திருச்சி - அரியலூர் நெடுஞ் சாலையில் அமைந்துள்ள ஊர் கீழ்ப்பழவூராகும்.

பழுவேட்டரையர்கள் என்ற சிற்றரசர்கள் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு முதல் இப்பகுதியினை சோழப் பேரரசர்களின் கீழ் ஆட்சி செய்து வந்தனர். இவர்களது தலைநகராக பழுவூர் இருந்துள்ளது. ஆனால் கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னரே இவ்வூரில் உள்ள திரு. ஆலந்துறை மகாதேவர் கோயிலைப் பற்றி திருஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

கீழப்பழுவூரும், மேலப்பழுவூரும் இணைந்த பகுதிகள் ஆலமரங்கள் நிறைந்த காடாக இருந்துள்ளன. எனவே இவ்வூர் பழுவூர் (ஆலந்துறை) என்று பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள சோழர் காலத்திய கல்வெட்டுகளில் இரண்டு கோயில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை பசுபதீஸ்வரர் கோயில், திருஆலந்துறை மகாதேவர் கோயில் ஆகும். இப்பகுதி குன்றக்கூற்றம் என இராஜராஜன் காலத்தில் வழங்கப்பட்டது. பின்னர் முதலாம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் நித்த விநோதவள நாட்டுடன் சேர்க்கப்பட்டது, எனவே சோழர்கள் காலத்தில் மிகச் சிறந்த சிற்றரசர்களின் தலைநகராக இருந்த இவ்வூரில் உள்ள மண்மேடு, மாளிகை மேடு, நாணயசாலை என இரண்டு பகுதிகளாக இருந்துள்ளன. இப்பகுதியில் பெருங்கற்கால மட்கலன்களின் உடைந்த பகுதிகள் மத்திய காலப் பானை ஓடுகள் போன்றவை கிடைத்துள்ளன. எனவே மத்திய காலத் தமிழகத்தி சிற்றரசு ஒன்றின் தலைநகரின் அமைப்பினையும் அவர்களது அரண்மனை அமைப்பினையும் அறிய இப்பகுதியில் அகழாய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

உத்தமபுரம்

தேனி மாவட்டம் கம்பம் நகருக்கு மிக அருகில் அமைந்துள்ள கிராமம் உத்தமபுரம். இவ்வூரில் ஒரு மண்கலயத்தில் ரோம் நாட்டு மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களும், சில வெள்ளி அணிகலன்களும் புதையலாகக் கிடைத்தன. இக் காசுகள் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவைகளாகும். ரோமானிய மன்னன் அகஸ்டஸ்ச்சரின் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்களாகும். மேலும் இவ்விடத்தில் சங்க காலத்திய கருப்பு, சிவப்பு பானை ஓடுகள் மேடு பள்ளமான ஓடுகள் ஆகியவை கண்டறியப்பட்டன. இவ்விடத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் அகழாய்வின் மூலம் பெருங்கற்காலம் மற்றும் சங்க காலப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களை வெளிக் கொணரமுடியும்.

பட்டரைப் பெரும்புதூர்

திருவள்ளூர் மாவட்டம், திருவள்ளூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர் பட்டரைப் பெரும்புதூர்.

இவ்வூரில் சாம்பல் கலந்த மேடு (ASH MOUND) இருளர் தோப்பு என்ற இடத்தில் காணப்படுகின்றது. இம்மண்மேட்டில் கருப்பு சிவப்பு நிறப்பானை ஓடு களும், குறியீடுகள் (GRAFFITI) உள்ள பானை ஓடுகளும், சிவப்பு வண்ண பானை ஓடுகள் ஆகிய தொல்பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. பூண்டியிலும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட கால மக்கள் வாழ்ந்த தற்கான தடயங்களான கல்லாயுதங்கள் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளதால் இவ் விடத்தினை அகழாய்வு செய்வதன் மூலம் பழைய கற்காலம் முதல் பெருங் கற்காலம் வரை தொடர்ந்து இப்பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்தனரா என்ற வினாவிற்கு விடை கூற இயலும்.

பெரும்பாலை

பெரும்பாலை என்ற ஊர், பெண்ணாகரம் வட்டம், தருமபுரி மாவட்டத்தில் பெண்ணாகரத்தில் இருந்து 35 கி.மீ. தொலைவில் மேலச்சேரி செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது.

பண்டைய தமிழகத்தில், கொங்குநாட்டின் வடபகுதி எல்லையாகப் பாலாற்றங் கரையில் பெரும்பாலை அமைந்துள்ளது. பாலாற்றங்கரையின் இடது பக்கத்தில் சுமார் மூன்று மீட்டர் உயரமுடைய மண்மேடு உள்ளது. இம்மண்மேட்டில் பெருங் கற்காலப் பானை ஓடுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இங்கு மண் கோட்டை இருந்ததாகவும் கூறுவர். பெருங்கற் புதை குழிகளும், வரலாற்றுக் காலத்திய நடுகற்களும் இப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. எனவே இவ்வூர் பாலாற்றங்கரையில், கொங்கு நாட்டின் வட எல்லைப் பகுதியாக இருப்பதாலும் அதிக அளவில் பண்டைய பானை ஓடுகள் காணப்படுவதாலும், இப்பகுதி தொன்மை வாய்ந்த சிறப்புமிக்க இடமாக இருப்பதாலும், இங்கு அகழாய்வு மேற்கொண்டு பல அரிய தொல்பொருட்களை வெளிக்கொண்டு வர இயலும்.

தொகரப்பள்ளி

கிருஷ்ணகிரி, மத்தூர் சாலையில் கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து 20 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள ஊர் ஆகும் இது.

தொகரப்பள்ளி மலையின் வடக்கே அடிவாரத்தில் மண்மேடு அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் புதிய கற்கால மக்கள் பயன்படுத்திய சாம்பல் வண்ண பானைகளின் உடைந்த ஓடுகள் கிடைத்துள்ளது. 1980-ஆம் ஆண்டு, மத்திய தொல்லியல் ஆய்வுத்துறையில் அப்போதைய சென்னை வட்டக் கண்காணிப்பாளர் ஆக இருந்த முனைவர் பி. நரசிம்மையா அவர்கள் மாதிரி அகழாய்வு மூலம் சாம்பல், பழுப்புநிற பானைஓடுகள், சிவப்பு வண்ண பானைஓடுகளைச் சேகரித்துள்ளார். இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டும், இவ்விடத்தில் புதிய கற்காலம், பெருங்கற்காலம் மற்றும் வரலாற்றுக் காலம் வரை தொடர்ந்து மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளதாலும் அகழாய்வு செய்ய ஏற்ற இடமாகக் கருதப்படுகிறது,

கடத்தூர்

தருமபுரி மாவட்டம் பாப்பிரெட்டிப்பட்டி வட்டத்தில் தருமபுரியிலிருந்து சுமார் 22 கி.மீ. தென்கிழக்கு திசையில் அமைந்துள்ளது.

கடத்தூரிலிருந்து புதுரெட்டியூர் கிராமத்திற்குச் செல்லும் சாலைக்கும் கடத்தூர் மேல்நிலைப்பள்ளிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் சாம்பல்மேடு உள்ளது. இம்மேட்டிலிருந்து புதிய கற்கால மற்றும் நுண்கற்காலக் கருவிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. மேலும் இங்கு முத்திரையிடப்பட்ட வெள்ளிக் காசு, ஒன்றும் (PUNCH MARKED COIN) சேகரிக்கப்பட்டது. எனவே நுண்கற் கருவி காலம், புதிய கற்கருவிகாலம், மற்றும் பெருங்கற்காலம் ஆகிய மூன்று காலகட்டங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததற்கான தடயங்களை இப்பகுதியில் மேற்கொள்ளும் அகழாய்வு மூலம் அறியலாம்.

முத்துக்குமாரவேல் மலை

வேலூர் மாவட்டம் வேலூர் வட்டத்தில் ஒடுகத்தூர் அப்புக்கல் சாலையில் பின்னாதூருக்கு அருகில் உள்ள ஊர் முத்துக்குமாரவேல் மலையாகும். இம் மலையின் வடபுறம் ஆத்துமேடு என்று அழைக்கப்படும் சுமார் 20 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பெருங்கற்கால மக்கள் வாழ்ந்திருந்த வாழ்விடம் (HABITATION SITE) இருந்து பின்னர் அழிந்து போனதற்கான தடயங்களாக இங்கு கருப்பு, சிவப்புப் பானை ஓடுகள், சிவப்பு வண்ணப் பானை ஓடுகள், கருப்பு வண்ண ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. எனவே புதிய கற்காலம் முதல் பெருங்கற்காலம் வரையிலான காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்க்கை நிலையை அறிய இங்கு அகழாய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

புலிமேடு

வேலூர் மாவட்டம், வேலூர் வட்டத்தில் வேலூர் அணைக்கட்டு சாலையில் வேலூரிலிருந்து 10 கி.மீ. தூரத்தில் புலிமேடு என்ற ஊர் அமைந்துள்ளது.

இவ்வூருக்குக் கிழக்கு புறத்தில் உள்ள மலையடிவாரத்துக்கு அருகில் 'நத்தமேடு' என்று வழங்கப்படும் பெரியமேடு உள்ளது. புலிமேடு ஊருக்கு வடபுறத்தில் பெருங் கற்கால கல்வட்டங்கள் (MEGALITHIC CAIRN CIRCLE) காணப்படுகின்றன. அகழாய்வுக்கு ஏற்ற இடமாகுமிது.

இடையார்பாளையம்

கோவை மாவட்டம், பல்லடம் வட்டம் வெள்ளலூருக்குத் தென்மேற்கில் இடையார்பாளையம் அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் சங்ககாலக் கூரை ஓடுகள் உடைந்த செங்கற்கள் ஆகியவை கிடைத்துள்ளன. மேலும் சங்ககாலத்தைச் சேர்ந்த இரும்புக் கழிவு உருண்டைகள் (IRON SLAG) ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன,

ஜம்பை

விழுப்புரம் மாவட்டம், திருக்கோயிலூர் வட்டம், திருக்கோயிலூரில் இருந்து 20 கி.மீ. தூரத்தில் மூங்கில்துறைப்பட்டி செல்லும் சாலையில் மணலூர்ப் பேட்டைக்கருகில், ஜம்பை உள்ளது.

இவ்வூரில் கீழ்நத்தம், மேல்நத்தம், கோட்டைக்கரை என வழங்கப்படும் இடங்களில் சங்க காலத்திய கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு வரையிலானக் காலக்கட்டத்தைச் சேர்ந்த கருப்பு சிவப்புப் பானை ஓடுகள் மத்திய காலத்திய பானை ஓடுகள், சோழர் காலத்தியக் கூரை ஓடுகளும் கிடைத்துள்ளன.

மேலும் இங்குள்ள ஜம்புகேஸ்வரர் கோயிலில் சோழர் காலத்திய 50-க்கும் மேற்பட்டக் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. எனவே கி,மு. முதல் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி, 12-ஆம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்து இவ்வூரில் மக்கள் வாழ்ந்திருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைப்பதால் இங்கு அகழாய்வு மேற்கொண்டால் புதிய செய்திகள் தெரியவரும்.

மேல்வாலை

விழுப்புரம் மாவட்டம், திருக்கோயிலூர் வட்டம் கண்டாச்சிபுரத்திலிருந்து விழுப்புரம் செல்லும் பாதையில் உள்ளது.

இவ்வூர் அருகில் உள்ள கீழ்வாலை என்ற இடத்தில் உள்ள 'இரத்தக் குடைக்கல்' என அழைக்கப்படும் மூன்று பாறைகளில் நான்கிடங்களில் பழங்காலப் பாறை ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பாறை ஓவியங்களின் அருகில் உள்ள கொல்லை நிலத்தில் பழங்கால ஓடுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. இப்பகுதியில் அகழாய்வு செய்வதால், பாறை ஓவியங்களின் காலத்தினைத் துல்லியமாக கணிக்க இயலும்,

பரிகல்நத்தம்

விழுப்புரம் மாவட்டம், உளுந்தூர்ப்பேட்டையிலிருந்து விழுப்புரம் செல்லும் வழியில் 12 கி.மீ. தொலைவில் பரிகல்நத்தம் உள்ளது. விழுப்புரத்திலிருந்து இவ்வூர் 25 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ளது.

பரிகல் நத்தம் ஏரிப்பகுதியில் 20 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பில் ஏரிக்குக் கிழக்கில் பெருங்கற்காலத்திய வட்டப் புதைகுழிகள் நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளன. இப்புதைகுழிகளின் மேற்பரப்பில் கருப்பு சிவப்புப் பானை ஓடுகள் சிவப்புநிற ஜாடிகள், இரும்புக் கத்தி ஆகியவை கிடைத்துள்ளதால், பெருங்கற்காலத்தினைப் பற்றி அறிய இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் அகழாய்வு துணை செய்யும்.

மேலப்பெரும்பள்ளம்

நாகை மாவட்டம், தரங்கம்பாடி வட்டத்தில் மேலப்பெரும்பள்ளம் அமைந்துள்ளது.

இவ்வூரில் அமைந்துள்ள பெரிய மேட்டுத்திடல் என்னும் இடத்தில் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில், பல முதுமக்கள் தாழிகள் கிடைத்துள்ளன. இங்கிருந்து சுடுமட்கலயம், கிண்ணம், கெட்டியான எலும்புத்துண்டுகள் இரும்பால் ஆன போர்வாள் போன்றவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெருங்கற்காலத்திய மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை அறிய இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் அகழாய்வு துணை செய்யும்.

தலைச்சங்காடு

பூம்புகாரின் தெற்கில் அமைந்துள்ள தலைச்சங்காடு தமிழில் ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளியின் பின்புறம் பூமிக்கடியில் கருங்கற் சுவர் தொடர்ச்சியாகச் செல்வது அறியப்பட்டது. இக்கருங்கற் சுவரின், பலகைக் கல்லில் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. எனவே இப்பகுதியில் அகழாய்வு மேற்கொண்டால், பூமிக்கு அடியில் கட்டட அமைப்பு பற்றியும் தலைச்சங்காடு பகுதியின் தொன்மையினையும் பூம்புகாரின் பெருமையையும் அறியலாம்.

கரைமேடு-மணல்மேடு

நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில், சீர்காழியிலிருந்து பூம்புகார் செல்லும் வழியில் 5 கி.மீ. தொலைவில் உப்பனாற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது.

கரைமேடு கிராமத்தில் உள்ள நீண்ட புஞ்சை திடலில் பல முதுமக்கள் தாழிகள் வரிசையாகப் புதையுண்டிருப்பது தெரியவந்துள்ளது. ஒவ்வொரு தாழியும் நாலடி உயரமும், இரண்டரை அடி விட்டமும் உடையதாக உள்ளது. தாழியின்

மேல் சுடுமண் தொட்டியால் மூடப்பட்டுள்ளது. தோண்டப்பட்ட ஒரு தாழியினுள் மனித எலும்புகளும், பெருங்கற்கால ஈமச் சின்னங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் மட்கலன்களும், இரும்பால் ஆன பட்டாக்கத்தி, மற்றும் குறுவாள் (உறையுடன்) போன்ற தொல்பொருட்களும் கிடைத்துள்ளன. எனவே பூம்புகாரின் வடமேற்கில் அமைந்துள்ள இவ்வூரை ஆய்வு செய்தால் பூம்புகார் பற்றிய பல அரிய வரலாற்றுத் தடயங்கள் கிடைக்கக் கூடும்.

நெடுங்கூர்

கரூர் மாவட்டம், அரவக்குறிச்சி வட்டம் கரூர், கோவை நெடுஞ்சாலையில் கரூரிலிருந்து 25கி.மீ. தொலைவில், தென்புறம் நெடுங்கூர் அமைந்துள்ளது.

நெடுங்கூரின் வடகிழக்குத் திசையில் சுமார் 20 ஏக்கர் பரப்பளவில் 53 பெருங்கற்கால ஈமச் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன, மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாகச் சூலூர், காங்கேயம், கருவூர், உறையூர் வழியாகக் கீழைக்கடற்கரைக்குச் செல்லும் வழியில் கரூருக்கு மிக அருகில் அமைந்துள்ளது நெடுங்கூர். எனவே நெடுங்கூரில் உள்ள பெருங்கற்கால வரலாற்றுச் சின்னங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், இப்பகுதியின் தொன்மையான வரலாற்றினை வெளிப்படுத்த இயலும்.

வெள்ளலூர்

கோவை மாவட்டம், கோவை வட்டத்தில் அமைந்துள்ள ஊர் வெள்ளலூராகும்.

இவ்வூரில் தற்செயலாகத் தோண்டும்போது பல அரிய தொல்பொருட்கள் கிடைத்து வருகின்றன. வெள்ளலூரில், கிடைத்த ரோமானிய மன்னர்கள் வெளியிட்ட வெள்ளி நாணயங்கள், கார்னீலியன் மணி பதித்த மோதிரங்கள், தங்கத்தாலி தங்கப்பதக்கம் போன்ற பல அரிய தொல்பொருட்கள், தற்போது சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. வெள்ளலூரில் உப்பிலியார்மேடு, காடுகுட்டை போன்ற மண் மேடுகளில் அகழாய்வு செய்தால், வெள்ளலூரில் சங்ககாலம் தொடங்கிச் சோழர்காலம் வரை பண்டைய மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை அறியலாம்.

செலமலை

தேனி மாவட்டம் போடி நாயக்கனூருக்கு அருகில் உள்ள ஊராகும் இது. இவ்வூரில் புதியக் கற்காலக் கல்லாயுதங்கள் மேற்பரப்பிலேயே கிடைத்ததால், தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் புதிய கற்கால மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை அறிய இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் அகழாய்வு துணை செய்யும்.

இருகூர்

கோவை மாவட்டம், கோவையிலிருந்து திருச்சி செல்லும் பெருவழியில் ஒரு கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இங்கு முதுமக்கள் தாழிகள், கருப்பு, சிவப்பு வண்ண மட்கலன்கள், சுடுமண் பொம்மைகள் ஆகியவை கிடைக்கின்றன. கி.பி. 11, 12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவ்வூரில் வீரகேரளன் செப்பேடுகள் கிடைத்துள்ளன. எனவே பெருங்கற்காலம் முதல் கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தை பற்றி அறிய இங்கு அகழாய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

முத்துக்கவுண்டன் புதூர் (சூலூர்)

கோவைக்கு அருகேயுள்ள சூலூரில் ரோமானிய காசுகளும் சங்ககாலத் தொல்பொருட்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே அகழாய்வின் மூலம் பல அரிய தொல்பொருட்கள் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது.

கமலாபுரம்

வேலூர் மாவட்டம், குடியாத்தம் வட்டம் பேராணம்பட்டு சாலையில் கமலாபுரம் என்ற ஊர் உள்ளது. குடியாத்தத்திலிருந்து சுமார் 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள சேர்வைக்காரன்பட்டி என்ற ஊர் வரையில் பெருங்கற்கால கல் வட்டங்கள் (CAIRN CIRCLES) பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. இங்கு நிலத்தைத் தோண்டும் போது நான்குகால் ஜாடிகளும், மண்டைகளும் [BOWLS] மற்றும் சிதைந்த இரும்புத் துண்டுகளும் கிடைத்துள்ளன. தொண்டை மண்டலத்தில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்கள் பற்றி அறிய கமலாபுரத்தில் நடத்தப்படும் ஆய்வு துணை செய்யும்.

மாம்பாக்கம்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டம், சென்னை பெரும்புதூர் வழியில் ஸ்ரீபெரும்புதூரிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் மாம்பாக்கம் அமைந்துள்ளது.

பெருங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த மிகப்பெரிய ஈமப்பேழையும் (SARCOP HAGUS] மிகச் சிறிய ஈமப்பேழை ஒன்றும், மண்டை (BOWL) ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. இது போன்ற மிகப்பெரிய ஈமப்பேழை கிடைப்பது அரிதே ஆகும். தற்போது இவை தொல்லியல் துறையின் பூண்டி அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, இவ்விடத்தினை அகழாய்வு செய்வதன்மூலம் பெருங்கற்கால மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை அறிய இயலும்.

நாராயண மங்கலம்

பெரம்பலூர் மாவட்டம், பெரம்பலூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது நாரண மங்கலம் என்ற ஊராகும்.

இவ்வூரில் பெருங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த கல்வட்டங்கள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வட்டங்கள் உருண்டையான கற்களை வட்டமாக வைத்து அதன் மேற் பகுதியில் கற்களை குவித்து வைத்துள்ளனர். இவ்விடத்தை ஆய்வு செய்வதன் மூலம், அக்காலத்தில் இறந்தவர்களைப் புதைத்த முறையினை அறியலாம்.

புலார்

பெரம்பலூர் மாவட்டம், அரியலூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள புலார் கிராமத்தில், பெருங்கற்காலத்தைச் சேர்ந்த தாழி வகை நினைவுச் சின்னங்கள் பெருமளவில் உள்ளன. மேலும் பெருங்கற்காலத்தைச் சார்ந்த மக்கள் வாழ்விடங் களும் காணப்படுகின்றன. எனவே, பெரம்பலூர், அரியலூர் பகுதிகளில் பெருங்கற்காலச் சின்னங்களின் வகைகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள இங்கு அகழாய்வு மேற்கொள்ளலாம்.

வீரசிங்கம்பேட்டை என்னும் ஆயிரத்தளி

தஞ்சை மாவட்டம், திருவையாறு வட்டத்தில் தஞ்சையிலிருந்து திருக் கண்டியூர் வழியாக அய்யம்பேட்டை செல்லும் பேருந்து வழித்தடத்தில், தஞ்சை யிலிருந்து சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்த கற்சிலைகள், நூற்றுக்கணக்கான சிவலிங்கங்கள், ஆகியவை வீரசிங்கம்பேட்டை மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஆளிக்கரை, செங்கம்மேடு, நாலுசாமிமேடு, இரட்டைக்கோயில் ஆகிய பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

வீரசிங்கம்பேட்டை எனும் ஆயிரத்தளி கல்வெட்டுகளில் நித்த விநோத வளநாட்டு கிழார் கூற்றத்து நந்திபுரமான ஆயிரத்தளி என்று கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகிறது. பல்லவர் காலத்து அரண்மனை மற்றும் பழைய கற்கோயிலின் எச்சங்கள் கிடைப்பதால் இவ்விடம் சமயம் சார்ந்த வரலாற்றுக்காலச் சிறப்பினைப் பெறுகிறது. எனவே உகந்த இடமாக இது அமைகிறது.

4

வழூர் சப்தமாதர் சிற்பங்கள் மாறுபட்ட அமைப்பு - ஓராய்வு

அர. வசந்தகல்யாணி
கல்வெட்டாய்வாளர்

தாய்த்தெய்வ வழிபாடு தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வருகின்றது. தாய்த்தெய்வங்களின் உருவங்கள் பல தமிழகத்தில் ஆங்காங்கு கிடைத்து வருவது இவ்வழிபாட்டின் சிறப்பையும் பழமையையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. காலப் போக்கில் இதுவே சக்தி வழிபாடாகப் போற்றப்பட்டு அறுவகைச் சமயங்களுள் ஒன்றாகச் சாக்தம் என்ற பெயரில் சிறப்புற்றது. இவ்வழிபாட்டில் முழுமுதற் கடவுள் தேவியே. இவளுடைய ஒத்துழைப்பின்றி பிரம்மத்தை அடைய இயலாது என்பது கருத்து. இவளே கண்ணுக்குப் புலனாகாஉலக சக்தி. ஒவ்வோர் அணுவிலும் நிறைந்து நிற்பவள். ஒல்வொரு மனிதனுள்ளும் உறைந்து நிற்பவள்.

இந்தத் தேவி பல வடிவங்களில் பல பெயர்களில் வழிபடப் படுகின்றாள். சைவத்தோடும் வைணவத்தோடும் பல வகைகளில் தொடர்பு படுத்தப்பட்டு வணங்கப்படுகிறாள். இவர்களுள் சைவத் தோடு தொடர்புடைய துர்க்கைதான் ஏராளமான வடிவங்களில் வணங்கப்படுவதைச் சிற்பங்கள் வழியே அறிகிறோம். துர்க்கை, மகிஷாசுரமர்த்தனி, உமா, பார்வதி, காளி, அன்னபூரணி என்று என்று பலவகையாக அறீகின்றோம். லக்ஷ்மி, பாமா ருக்மிணி, ஸ்ரீதேவி, பூதேவி என்று வைணவத்தில் காண்கிறோம். இவர்கள் தவிர கல்விக்கடவுள் சரஸ்வதியும் முக்கியக் கடவுளாகும். தவிர ஒரு காலத்தில் மிக உன்னத நிலையில் வழிபடப்பட்டு, இன்று வழி பாடே இல்லாமல் இருக்கும் ஜேஷ்டா எனப்படும் மூதேவி, சப்த கன்னியர் என்றும், ஏழுகன்னியர் என்றும், தாய்மார் எழுவர் என்றும் இன்று வரை வணங்கப்படும் சப்தமாதர் ஆகியோரும் தேவி வழிபாட்டின் கீழ் வருபவர்களே.

சப்தமாதர் (அ) தாய்மார் எழுவர் தமிழகத்தின் நகரந் தொடங்கி கிராமம் வரை போற்றப்பட்டுத் தனிக்கோயில்களிலும் சிவன் கோயிற் பரிவார தெய்வமாகவும் உள்ளதை அறிகிறோம்.

புரணங்களில் சப்தமாதர் தோற்றமும் அமைப்பும்

அந்தாககசுரன் எனும் அசுரர் தலைவனது தொல்லைகட்கு ஆட்பட்ட தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட, இறைவனும் தன் பூதகணங்களின் புடைசூழ அசுரனை அழிக்கப் புறப்பட்டார். இறைவனுக்கு உதவ விஷ்ணு முதலான தெய்வங்களும் உடன் சென்றனர். சிவபெருமான் தனது வலிமைமிக்க திரிசூலத்தை எறிந்து அவனைக் காயப்படுத்தி விடுகிறார். அந்தகாசுரனது உடலிலிருந்து பெருகிய குருதி வெள்ளத்தின் ஒவ்வொரு துளியும் ஓர் அரக்கனாக உருமாறி மீண்டும் சிவபெருமானைத் தாக்கத் தொடங்கினர். இறைவனோ தன்னுடைய சூலத்தின் வலிமையால் உண்மையான அசுரனைத் தாக்குகிறார். விஷ்ணுவோ குருதி யிலிருந்து உருப்பெற்ற அசுரர்களை அழிக்கத் தொடங்குகிறார். சிவபெருமான் தன்னுடைய வாயிலிருந்து வெளிப்படும் அனற் பிழம்பிலிருந்து யோகேஸ்வரி எனும் சக்தியை உருவாக்கிக் குருதித் துளி மண்ணில்படா வண்ணம் தடுக்கச்செய்கிறார். இச்செயல் கண்டு சிவபெருமானுக்கு உதவிட இந்திரன் முதலானோர் தமது சக்தியரை அனுப்புகின்றனர். அவர்களே (பிரம்மனிலிருந்து) பிராம்மணி; (மகேஸ்வரனிலிருந்து) மாகேஸ்வரி; (கௌமாரனி லிருந்து) கௌமாரி; (விஷ்ணுவிலிந்து) வைஷ்ணவி; (வராக அவதாரத்திலிருந்து) வாராகி; (இந்திரனிலிருந்து) இந்திராணி; (யமனிலிருந்து) சாமுண்டா எனப்பட்டனர். இவர்கள் ஆண் தெய்வக்கூறு என்பதால் அந்தந்த ஆண் தெய்வங்கள் போலவே ஆயுதங்கள் எந்தி வாகனங்கள், கொடியோடு காணப்பட்டனர். இவ்வனைவரின் உதவியோடும் சிவபெருமான் அந்தகாசுரனை அடக்கினார். இதுவே சப்தமாதர் பற்றிய கதை. இக்கதை பல புராணங்களில் கூறப்படுகின்றது. சிற்ப நூல்களிலும் ஆகமங் களிலும் இவற்றுக்கு வடிவ இலக்கணம் தரப்படுகின்றது. சப்தமாதர் அமர்ந்த கோலத்தில் நான்கு கரங்களுடன் வடிக்கப்படுதல் வேண்டும் கரங்களில் அந்தந்த ஆண் தெய்வங்களுக்குரிய ஆயுதங் கள் காட்டப்படுதல் வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ள சிற்பங்கள் ஒரு காலை மடித்து ஒரு காலைத் தொங்கவிட்டுப் பத்ரபீடம் (அ) பத்மபீடத்தில் காணப்படும். சில இடங்களில் பீடத்தின்கீழ் வாகனங்கள் காட்டப்படுதலும் உண்டு. தமிழகத்தில் இந்த வகையில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களே பெரும்பான்மையாகக் கிடைத்துள்ளன. இவ்வகையில் அமைந்த சப்தமாதர் சிற்பங்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது, இராஜசிம்ம பல்லவ மன்னனால் கட்டப்பட்ட காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ளது. இது பரிவார தெய்வங்களுள் ஒன்றாகும். காலத்தால் முற்பட்ட

தனி சப்தமாதர் கோயில்திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள ஆலப்பாக்கத்தில் உள்ளது. இதுதவிர தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சித்தலிங்கமடம், சென்னைக்கருகே வேளச்சேரி, மைசூர் மாநிலம் கோலார் ஆகிய இடங்களில் சப்தமாதர்க்கெனத் தனிக்கோயில்கள் உள்ளன.

வழூர்ச் சிற்பங்களும் மாறுபட்ட அமைப்பின் காரணமும்

இவ்வமைப்பினின்று மாறி வடிக்கப்பட்டுள்ள சப்தமாதர் சிற்பக்குழு ஒன்று திருவண்ணாமலை மாவட்டம் வந்தவாசி வட்டத்தில் வழூர் கிராமத்திலுள்ள அயன்புரீஸ்வரர் கோயிலில் உள்ளது. இச்சிற்பங்களின் அமர்ந்த கோலத்தில் உள்ள மாறுபாடு கருதத்தக்கது. இக்கோயிலில் சப்தமாதரும் உடன் அமரும் வீரபத்திரரும் பத்ரபீடத்தின் மீது இரண்டு கால்களையும் மடக்கி அர்த்த பத்மாசனக் கோலத்தில் அமர்ந்திருப்பது சிறப்பம்சமாகக் கருதத்தக்கது. பெரும்பாலான ஆகம நூல்கள் கூறுவதினின்றும் மாறி இவை அமைந்திருக்க யாதேனும் காரணம் இருத்தல் வேண்டும் என்ற ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்த போது வராக புராணம் கூறும் சற்று மாறுபாடான கதை இதற்குச் சரியான விளக்கமாக அமைந்தது.

வராகபுராணக் கதையின்படி அந்தகாசுரன் மற்றும் மாத்ருக்களின் ஒட்டுவமையானது ஞானத்தோடு தொடர்புடையவையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தக்காரத்தோடு அதாவது அறியாமை என்னும் இருளோடு போரிடுவது ஆத்மவித்யா

''ஏதத் தே சர்வம் ஆக்யாதம் ஆத்மா வித்யாம்ருதம்''
சிவனுடைய வித்யாஞானம் அவித்யா எனும் இருளான அந்தகாசுரனுக்கு எதிராகப் போரிடுகிறது. இந்த இருளை முழுதுமாக அழிக்காவிடில் அது மீண்டும் மீண்டும் தலைதூக்கும். இதைத்தான் அந்தகாசுரனின் குருதிப் பெருக்கம் சுட்டுகிறது. காம, குரோதம் முதலான எண்வகைத் தீயகுணங்கள் முழுதுமாக வித்யையின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரப் படாவிட்டால் இருளை அகற்ற முடியாது என்று சப்தமாதர், அந்தகாசுரன் ஆகியோரை ஞானத்தோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறியுள்ளது வராகபுராணம்.

ஆகவே ஒருவகையில் ஞானத்திற்கும் சப்தமாதருக்கும் உள்ள தொடர்பு பெறப்படுகிறது. ஞானத்திற்கும் யோகத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளதும் அறிந்த ஒன்று. அதாவது யோக நிலையில் மனத்தை ஒரு

நிலைப்படுத்தி ஞானம் பெறுதல் வேண்டும் என்பதால் ஞானக் கடவுளரின் சிற்பங்கள் யோக நிலையில் காட்டப்படும். தக்ஷிணா மூர்த்தி, சாஸ்தா, பிரம்மா, சரஸ்வதி ஆகியோர் யோக நிலையில் சிற்பங்களில் காட்டப்படுகின்றனர். இன்னின்ன ஆசனங்கள் இன்னின்ன முத்திரைகள் இன்னின்ன உணர்வுகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன என்கிறது சிற்ப இலக்கணம். பத்மாசனக் கோலத்தில் அமர்ந்திருப்பது யோக நிலைக்கு அதாவது ஞானத்திற்கு அறிகுறி. மீண்டும் இங்கு வராக புராணக் கூற்றுப்படி வீரத்திற்கு மட்டுமன்றி, போர்க்கடவுளாக மட்டுமின்றி ஞானத்திற்கும் தொடர்புடைய தெய்வங்கள் சப்தமாதர் என்பது நினைவுகூரத்தக்கது. எனவே தான் பொதுவான சிற்ப இலக்கணத்திலிருந்து சற்றே மாறுபட்டு அவர்கள் ஞானக் கடவுளர் என்பதைக் காட்ட அர்த்தபத்மா சனத்தில் சப்தமாதரை அமைந்துள்ளனர் என்ற சிறப்பான காரணம் மேற்கூறிய கருத்தால் தெளிவுபடுகிறது.

இந்தச் சிறிய ஆய்வுக் கருத்தை மனதில் கொண்டு வழூர்ச் சிவன்கோயிற் சப்தமாதர் சிற்பங்களின் அழகிய அமைப்புகளைத் தனித்தனியே காண்போம்.

வழூர் சப்தமாதர் அமைப்பும் அழகும்

சப்தமாதர் மற்றும் வீரபத்திரர் ஆகியோர் பத்ம பீடத்தில் அர்த்த பத்மாசனத்தில் அமர்ந்துள்ள சிறப்பான தோற்றத்தோடு, பொதுவான தோற்றங்களைக் கீழ்வருமாறு காணலாம்.

பிரமி

பிரம்மனுடைய இணை என்பதால் நான்கு தலைகளுடன் காணப்படுகிறாள். கழுத்தில் நிறைந்த அணிகளுடன் காட்டப் பட்டிருக்கிறாள். நான்கு கரங்களில் கெண்டி, அக்கமாலை, அபய, வரதமுத்திரை உள்ளன. பீடத்தில் அன்னவாகனம் காட்டப் பட்டுள்ளது.

மாகேஸ்வரி

மாகேஸ்வரனுடைய இனணயான இத்தேவியின் நான்கு கரங்கள் மழு, மானேந்தி அபய வரதம் காட்டுகின்றன. பீடத்தில் காளை வாகனம் காணப்படுகிறது.

இந்திராணி

இந்திரனுடைய பெண்சக்தியான இந்திராணியின் நான்கு கரங்கள் சக்தி அங்குசம் அபய வரதத்துடன் காணப்படுகின்றன. பீடத்தில் யானை வாகனம் வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

வைஷ்ணவி

இத்தேவி விஷ்ணுவின் அம்சமாக இருப்பதால் விஷ்ணுவைப் போலவே அணிகலன்கள் பூண்டிருக்கக் காண்கிறோம். நான்கு கரங்கள் சக்கரம் சங்கு ஏந்தியும் அபயம் வரதமுத்திரையிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. பத்மபீடத்தில் கருடன் அஞ்சலித்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளான்.

வாராகி

திருமாலின் வராக அவதாரத்தின் இணையான வாராகி கரண்ட மகுடமணிந்து காட்சியளிக்கிறாள். நான்கு கரங்களில் கலப்பை, தண்டு அபயம் வரதம் காட்டப்பட்டுள்ளன. பீடத்தில் அவளது வாகனமாக சிம்மம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கௌமாரி

முருகனது சக்தியான கௌமாரியின் சிற்பம் தலையில் கரண்ட மகுடம் காணப்படுகிறது. ஆனால் முருகனுக்குரிய தடித்த கண்ணி முன் நெற்றியில் காட்டப்படவில்லை. நான்கு கரங்களில் மலர், அக்கமாலை, அபய, வரதம் காட்டப்பட்டு உள்ளன. பீடத்தில் மயில்வாகனம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

சாமுண்டா

பொதுவாக யமனது சக்தியான சாமுண்டா மிகவும் பயங்கரத் தோற்றம்கொண்டவளாகக் காட்டப்படுவாள். தலையில் ஜ்வாலா மகுடமும் காதுகளில் பிரேத பத்ரகுண்டலங்களும் காட்சியளிக்கும் இத்தேவி மேலிரு கரங்களில் சூலம் கபாலம் ஏந்திக் கீழிரு கரங்களில் அபயம் வரதம் காட்டுகிறாள். பீடத்தில் பிரேத வாகனம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வீரபத்திரர்

தாய்மார் எழுவரை அடுத்து இறுதியாக வைக்கப்படும் தெய்வம். இவரது நான்கு கரங்கள் மழு மான் ஏந்தி அபய வரதம் காட்டுக்கின்றன. பீடத்தில் காளை வாகனம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் தாய்மார் எழுவர் சிற்பங்களும் வீரபத்திரரும் பரிவார தேவதைகளாவர். இக்குழுவில் முதலில் அமைய வேண்டிய விநாயகர் சிற்பம் மட்டும் காணப்படவில்லை.

இச்சிற்பங்களின் எழில், செய்நேர்த்தி, ஆடை அணிகலன்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு காலத்தை கி.பி. 13-14-ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்தவை எனலாம்.

முடிவு

இவ்வாறு நம் முன்னோர் இறை சிற்பங்களை அமைக்கும் போது சிற்ப. ஆகம, புராண நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து அவற்றுள் பொதிந்து கிடக்கும் உட்கருத்துகளையும் மனதிற் கொண்டே அமைக்கின்றனர் என்பது வராக புராணத்தையும், வழூர்ச் சிற்பங்களின் அமைதியையும் ஒப்பு நோக்கிக் கூறப்பட்ட சிறுவிளக்கத்தால் அறியலாம். எனவே நம் முன்னோர் தம் ஆற்றலும், பழம்பெருமையைப் போற்றலும் நாம் நினைவிற் கொள்ளத்தக்கவை.

தொல்லியல் செய்திகள்

1) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஆதிச்சநல்லூரில் மிக நீண்ட நூற்றாண்டு கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் மத்திய தொல்லியல் அளவீட்டுத் துறை அகழ்வாராய்ச்சியை மேற் கொண்டு வருகிறது. இதில் பல அரிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைத்து வருகின்றன.

2) திண்டுக்கல் மாவட்டம், கொடைக்கானல் வட்டம் தாண்டிக் குடியில் 2004 மே, மாதத்தில் தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகக் கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லியல் துறை அகழாய்வு மேற்கொண்டுள்ளது. கி.மு. 5-ஆம் நூற்றாண்டு முதற் கொண்டே இப்பகுதிகளில் பண்பாட்டுப் பரவல் நிகழ்ந் துள்ளதை இங்கு கிடைக்கும் தொல்லியல் சான்றுகள் எடுத்துக்கூறுகின்றன.

REMOTE SENSING AND GIS IN ARCHAEOLOGY

Dr. K. Venugopal,
Director, IRS, AU, Chennai.
Mr. A. Ravindran,
Scientist, IRS, AU, Chennai.

Archaeology, the anthropology of extinct cultures, provides some means of learning about the way of human life before the earliest written records. The subject is historical as it deals with human behavior viewed through time and supplements written sources with the documentation provided by artifactual evidence from the past. It is regarded as a set of specialized techniques for obtaining cultural data from ancient times; the data thus obtained are usable by all who have an interest in spatio-temporal variations of man and his activities.

The greatest significance of archaeology lies in the time depth with which it supplements anthropology's synchronic studies of societies in all parts of the world. Thus, archaeology consists of both temporal and spatial dimension, established on the discoveries of the past. The procedures of archaeology include observation, description and explanation in the context of space and time.

Now more than ever, archaeological research is inter-disciplinary: botany, forestry, soil science, hydrology all of which contribute to a more complete understanding of the earth, climate shifts, and how people adapt to large regions.

As a species, we've been literally blind to the universe around us. If the known electromagnetic spectrum were scaled up to stretch around the Earth's circumference, the human eye would see a portion equal to the diameter of a pencil. Our ability to build detectors that see for us where we

can't see, and computers that bring the invisible information back to our eyesight, will ultimately contribute to our survival on Earth and in space.

The spectrum of sunlight reflected by the Earth's surface contains information about the composition of the surface, and it may reveal traces of past human activities, such as agriculture. Since sand, cultivated soil, vegetation, and all kinds of rocks each have distinctive temperatures and emit heat at different rates, sensors can "see" things beyond ordinary vision or cameras. Differences in soil texture are revealed by fractional temperature variations. So it is possible to identify loose soil that had been prehistoric agricultural fields, or was covering buried remains. The Maya causeway was detected through emissions of infrared radiation at a different wavelength from surrounding vegetation. More advanced versions of such multi-spectral scanners (Visible & IR) can detect irrigation ditches filled with sediment because they hold more moisture and thus have a temperature different from other soil. The ground above a buried stone wall, for instance, may be a touch hotter than the surrounding terrain because the stone absorbs more heat. Radar can penetrate darkness, cloud cover, thick jungle canopies, and even the ground.

Remote sensing can be a discovery tehnique, since the computer can be programmed to look for distinctive "signatures" of energy emitted by a known site or feature in areas where surveys have not been conducted. Such "signatures" serve as recognition features or fingerprints. Such characteristics as elevation, distance from water, distance between sites or cities, corridors, and transportation routes can help to predict the location of potential aracheological sites.

RS AND GIS IN ARCHAEOLOGICAL STUDIES

The use of remote sensing and GIS in the field of archaeology has accelerated the advancement of the subject

all over the world. The first attempt of the old prospection technique, 'aerial archaeology', to use distant views for archaeological purposes, was made during the last century. The recordings of Stonehenge (from 1906) and the Forum Romanum (1906-1908) were most remarkable. At the same time, in Egypt, Leonard Wooley located Egyption tombs from the top of a hill and Eari Morris, a pioneer from the southwest, took aerial pictures by climbing on telegraph poles besides his excavations.

Today most of the archaeologists are turning to GIS, Remote Sensing and GPS for creation of large-scale databases for organizing, analyzing and sharing the products of their field research and general patterns to the process of increasing the use of technology involving the scale and timing of database construction. Archaeological data is collected at two basic scales: survey and excavation. Construction of archaeological GIS datasets has taken place almost entirely at the scale of survey data. However, a principal advantage of GIS technology is that it is scale less spatial insfrastructure. Given this technological fact, there is no theoretical reason why GIS datasets of excavation data could not be just as common as survey scale datasets have become. On the other hand, Satellite Imageries and GPS have been one of the effective tools in archaeological investigations. With the help of prototype software programmes, the computer technology has enabled us to determine its locational site and georeferene the data as they are gathered.

The recordings of Stonehenge during the early 20th century using aerial photography, has been one of the very good examples of the English Heritage site, where GIS has played a major role in landscape management. Today Stonehenge is looked after by the English Hertiage Trust and is technically managed with information data acquired from satellite imagery, colour aerial photography and very high-resolution height data. SPOT imagery was used to generate improved Digital Terrain Models to research

invisibility and spatial relationships within the Stonehenge environs. With the help of GIS, the existing graphic and textual data have been integrated, creating a more effective tool for data management, analysis and presentation.

Archaeology in India has also achieved a higher profile with support from modern techniques like remote sensing and GIS. NRSA and SAC have taken a major initiative in this area. Already efforts have been successfully made to record information regarding archaeological sites of India. For this purpose, IRS satellites are mainly used and mapping is done on the basis of the remotely sensed data. The present evidences, which are quite related to palaeo conditions, are explained in terms of valuable discoveries where archaeology possesses a remarkable position.

These images were acquired on 10 April 94 by the SIR-C/X-SAR radar onboard the space shuttle Endeavor and show a segment of the Great Wall of China in a desert region of north-central China, about 700 kilometers (434 miles) west of Beijing. The left image shows an area 25 kilometers by 75 kilometers and the right images show an area 3.1 kilometers by 2.2 kilometers.

The wall appears as a thin orange band, running from the top to the bottom of image on the left. The black and white images on the right correspond to the area outlined by the box and represent the four radar channels of the SIR-C radar. Each channal is sensitive to different aspects of the terrain, including two generations of the Great Wall.

The L-band image (24 cm wavelength, horizontally transmitted and horizontally received polarizations) provides the clearest image of the two wall segments. The bright continuous line running from top to bottom in this image is the younger wall, built during the Ming Dynasty about 600 years ago. Immediately to the right of this wall is a bright discontinuous line that is the remnant of an older version of the

wall, built during the Sui Dynasty, about 1500 years ago. The two generations of the wall are seen less distinctly in the L-band image (horizontally transmitted, vertically received) and C-band image (6 cm wavelength, horizontally transmitted, horizontally received). Orchards and other trees lining a road parallel to the wall show up as bright rectangles on the these two images bacause the L and C channels are sensitive to complex vegetation structure, The Ming Dynasty wall is between 5 meters and 8 meters high (16 feet to 26 feet) in these areas.

2. The MAYAN causeway

TM satellite image created by ratioing Band 4 with Band 3. The white spots represent ancient Mayan temple structures beneath the forest canopy at the aracheological site at Mirador, Central America, while the dark lines represent Mayan causeways and natural geologic features. Ground reconnaissance and sometimes excavation are required to separate the cultural from the natural features. [seasonal fresh water wetlands (bajos).]

3. Buried structures

In many cases the buried structures can be detected easier in infrared photographs, which allow a better access to the "health" of vegetation (e.g. in the crop fields at the left and right parts of the image).

4. Settlement Structure

A larger version of the enhanced aerial image of a crop field reveals details of the settlement structure of the Roman Carnuntum as well as the individual buildings and roads.

5. Excavated Roman Stadium

This oblique aerial photograph shows the excavated Roman stadium of Carnuntum in its current agriculturally used

environment. In the foreground the impact of remnants of Roman buildings on the height of the crop is clearly visible

CONCLUSION

During the last 50 years geophysical and other methods have been developed which help to determine what is under the Earth's surface before the actual excavation takes place: magnetometry, measurements of the resistance and the magnectic conductivity.

Furthermore, the **application of remote sensing techniques in archaeology** has demonstrated great potential. Much of human history can be traced through the impacts of human actions upon the environment. The use of remote sensing technology offers the archaeologist the opportunity to detect these impacts which are often invisible to the naked eye. This information can be used to address issues in human settlement, environmental interaction, and climate change.

Remote sensing can be used as a methodological procedure for detecting, inventorying, and prioritizing surface and shallow depth archaeological information in a rapid, accurate, and quantified manner.

The spectrum of sunlight reflected by the Earth's surface, contains information about the composition of the surface and it may reveal traces of past human activities such as agriculture, or housing patterns. Since sand, cultivated soil, vegitation, and all kinds of rocks each have distinctive temperatures and emit heat at different rates, sensors can "see" things beyond ordinary vision or cameras. Differences in soil texture are revealed by fractional temperature variations. So it is possible to identify loose soil that had been prehistoric **agricultural** fields, or was covering buries remains.

❶The Great Wall of China

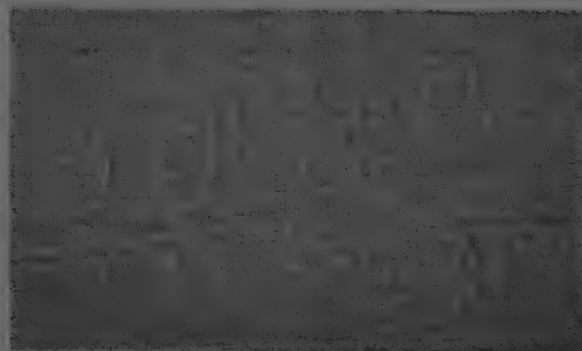

❹Buried structures

❷ The MAYAN causeway

❸ Settlement Structure

Excavated Roman Stadium ❺

More advanced versions of such multi-spectral scanners (visible and infrared) can detect irrigation ditches filled with sediment because they hold more moisture and thus have a temperature different from other soil. The ground above a buried stone wall, for instanc, may be slightly hotter than the surrounding terrain because the stone absorbs more heat. Radar can penetrate darkness, cloud cover, thick jungle canopies, and even the ground.

Although archaeologists will continue to excavate their sites in traditional ways, the integration of GIS and RS data at both high and low scales of spatial resolution will lead to the discovery of new empirical information about the history of our species, and will help us to understand better the hows and whys of human social and cultural evolution in ways heretofore impossible.

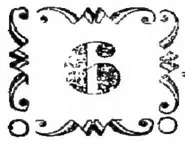
துறை நிகழ்வுகள்

19.7.2004, 20.7.2004 ஆகிய நாட்களில் தொல்லியல்துறையில் தொழில்நுட்ப அலுவலர்களின் பணிகளைச் சிறப்பு ஆணையர் அவர்கள் ஆய்வு செய்தார்கள், துறையில் பணி முன்னேற்றம் குறித்த கலந்துரையாடல்களுக்குப் பின் பல அரிய திட்டப்பணிகள் முடிவு செய்யப்பட்டது.

20.7.2004 அன்று ஜுலை மாதத் திங்கட்பொழிவு தொல்லியல்துறை சிறப்பு ஆணையர் அவர்கள் தலைமையில், மத்திய அரசு தொல்லியல் அளவீட்டுத் துறை தொல்லியல் கண்காணிப்பாளர் முனைவர். சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் 'தமிழகத்தில் தொல்லியல் நோக்கில் சைவ சமய வழிபாடு' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார்கள்.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் சார்பில் நடைபெற்ற விழாவில் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் தொல்லியல்துறை பேராசிரியர் முனைவர் கா. ராஜன் அவர்களின் 'தொல்லியல் நோக்கில் சங்ககாலம்' என்ற நூலைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை சிறப்பு ஆணையர் திருமிகு தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர் இ.ஆ.ப. அவர்கள் வெளியிட்டுச் சிறப்புரையாற்றினார்கள்.

தொகுப்பு : **வெ. இராமமூர்த்தி**

நியூசிலாந்தில் தமிழன் பதித்த சுவடுகள்

திரு. ஆ. தா. ஆறுமுகம்
இப்பூனி வீதி, லோவர் ஹஃற
வேலிங்டன், நியூஸிலாந்து

மரக்கலச் சிதைவு

நியூசிலாந்திலுள்ள Aucklandக்கும் Raglanக்கும் இடையே சில நூறு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் மரக்கலம் ஒன்று சிதைவுண்டு இருப்பதை 1875-ம் ஆண்டு இருவர் கண்டுபிடித்தனர். அம்மரக் கலம் பற்றி விசாரித்தபோது 80 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அங்கே இருப்பதாக அப்பகுதி மக்கள் தெரிவித்தனர்.

இம்மரக்கலச் சிதைவு கடல் பொங்குகின்ற பருவத்தில் கரை நோக்கி ஒதுங்கி மணலால் மூடப்படுவதும், பின்னர் மீண்டும் கடலுக்குள் இழுக்கப்படுவதுமாக இருந்தது. இவ்வாறு மரக்கலம் கரை ஒதுங்குகிறபோது மக்கள் சில மரத்துண்டுகளை எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றனர். 1612-ல் கரையில் வெளிப்பட்டபோது வெடி பொருள்களினால் பொருத்துகள் (Joints) பிரிக்கப்பட்டனவாம். பெரிய பொருத்துகளுக்கு மர ஆணிகள், வெண்கல ஆணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாய்வில் E. Allan Aubin & C. S. Hunt என்ற இருவரும் ஈடுபட்டனர். ஆனால் உறுதியான முடிவு எதையும் கூறவில்லை.

எழுத்துப் பொறித்த வெண்கலத்தகடு

1877-ல் இனந் தெரியாத எழுத்துப் பொறித்த வெண்கலத் தகட்டை கப்பலிலிருந்து பெயர்த்தெடுத்து ஆராய்ச்சிக்காக Aucklandக்கு அனுப்பினார்களாம். துரதிஷ்டவசமாக அங்கே போய் சேரவில்லை.

தமிழ்மணி

Raglanக்கு அருகில் william Colenso என்ற மதபோதகர் Te Pahu என்ற இடத்தில் வாழ்ந்த மௌரி இன மக்கள் உருளைக் கிழங்கை அவித்துக்கொண்டிருந்த பாத்திரம் ஒன்று மணிபோன்ற அமைப்பில் இருந்ததைப் பார்த்தார். அம் மணியில் ஏதோ எழுத்துக்கள் புடைப்பாக இருந்ததையும் பார்த்தார், அந்த மக்களிடம் விசாரித்த போது பெரும்புயலில் சாய்ந்து கிடந்த பெரிய மரத்தின் வேர்களுக்கிடையே கண்டெடுக்கப்பட்டு, தங்கள்

பரம்பரைச் சொத்தாக இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்தனர். அவர்களிடம் அந்த மதபோதகர் ஒரு இரும்பு பாத்திரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அந்த மணியை 1836-ல் அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார். அதை வெலிங்டன் தொல்பொருட்காட்சியகத்திற்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார்.

வெளி உலகிற்குத் தெரியவந்ததும் - பல அறிஞர்களின் கருத்தும்

1. St. Richard Taylor 1855-ல் தமது நூல் ஒன்றில் தமிழ் மணி என்று எழுதினார். பின்னர் 1862-ல் நியூசிலாந்து கண்காட்சியில் இம்மணியை வைத்தார். மணியில் பின் வருமாறு குறிப்பு எழுதப்பட்டிருந்தது.

   "This antique bell was found by the exibiter in the interior of North Island in 1836. The inscription believed to be Javanese. It has been sent to England for translation"

2. J. T. Thomson என்பவர் 1865-ல் தமிழ் மணியை படமெடுத்து இங்கிலாந்துக்கும் இந்தியாவுக்கும் அனுப்பினார். தென்னிந்திய அறிஞர்கள் அவ்வெழுத்தைப் பார்த்ததும் அது தமிழ் எழுத்தாக இருப்பதை அறிந்து அதன் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பை அனுப்பினர்.

அம்மணியிலிருந்த தமிழ் வாசகம் :

"முகைதீன் வக்குசு உடைய கப்பல் மணி" - என்பது

3. John Crawford என்பவர் 1867-ல் அம்மணி பற்றிய தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

   "யாவா என்ற கிழக்கிந்திய தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் கம்மத்தொழில், இரும்புத்தொழில் செய்வதில் முதன்மை பெற்றவர்களாக இருந்தனர். யாவாவில் பண்டைய இந்து கோயில்களில் பிராமணர்கள் பயன்படுத்திய மணிகளைப் பெரிதும் ஒத்திருக்கிறது. அதனால் இத்தமிழ் மணி யாவாவில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கலாம்" என்றார்.

4. Barbosa என்ற வரலாற்றாசிரியர் "யாவாவில் செய்யப்பட்ட மணி, சேமக்கலம் என்பன போர்த்துக்கீசிய கப்பல்கள் பலவற்றில் காணப்பட்டன என்கிறார்.

5. இக்கட்டுரை ஆசிரியர் (ஆ. தா. ஆறுமுகம்) - கருத்து சோழர்கள் கடல் கடந்து சாம்ராஜ்யம் நிறுவிய காலத்தில் கிழக்கிந்திய தீவுகளிலும் தமிழர் குடியிருப்புகள் தோன்றின. இந்தியக்கலை பண்பாடுகள் பரவி யிருந்தமைக்கு பல சான்றுகள் உண்டு. இந்த வகையில் யாவாத் தீவில் இத்தமிழ்மணி வார்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை ஏற்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். மேலும் மேற்கூறிய கருத்துகளை மனதிற் கொண்டால் தமிழ்மணி 15-ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னிந்திய இஸ்லாமிய வணிகரின் அல்லது போர்த்துக்கீசிய கப்பலுக்காக யாவாவில் அல்லது அதன் அண்மைத் தீவுகளில் வார்க்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார்.

தமிழ்மணி பற்றிய மாறுபட்ட கருத்துக்கள்

1. Robert Longdon என்பவர் The Lost Cararal என்ற தமது நூலில் ஸ்பானியர்கள் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளி லிருந்து ஒரு நினைவுப் பொருளாக இம்மணியை கப்பலில் கொண்டு சென்ற போது கப்பல் உடைந்துவிட தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் அம்மணியை பாதுகாத்திருக்கலாம். இது 1550ல் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்கிறார்.

2. Brelt Hilder என்பவர் இம்மணியைத் தவிர நியூசிலாந்தில் வேறு இந்திய சின்னங்கள் இல்லை எனவே மணிவந்த வழி தனித்தன்மை வாய்ந்தது. இன்னும் தீர்வு காணப் படாமலேயே இருக்கிறது. மேலும் போராபுதூர் புத்தர் கோயிலில் உள்ள கப்பல் வரைவுகள் பற்றிக் கூறி, யாவாவின் வணிகம் அராபியர் கைக்கு மாறிய பின்னர், இந்தியர், அரேபியரின் கப்பல் கட்டும் முறையைப் பின் பற்றியிருக்கலாம். இந்துமாக்கடலின் மேற்குப்பகுதியில் தமிழ்மணி இருந்த மரக்கலம் வணிகத்தில் ஈடுபட்டபோது சேதமடைந்து கடல் நீரோட்டத்தில் அகப்பட்டு 5000 மைல் தூரம் இழுபட்டு நியூசிலாந்தின் மேற்குக் கரையை வந்தடைந்திருக்கலாம்.

3. மேற்கூறியது போன்று Sir Stamford, Raffles, Crawford AG Bagnall, G.C. Petersen போன்றோர் - சில கருத்துக் களைத் தெரிவித்துள்ளனர் இம்மணியைத்தங்கள் பரம் பரைச் சொத்தாக பாதுகாத்து வந்த மௌரிகள்

நியூசிலாந்திற்கு வந்த போது தமிழ்மணியைக் கொண்டு வந்திருக்கலாமென்றும் இத்தமிழ்மணி போன்றே மேலும் இரு மணிகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றனர். கப்பல் சிதைந்தது பற்றி தங்கள் ஊகமான பல்வேறு கருத்துக் களையும் கூறியிருக்கின்றனர்.

4. தமிழ்மணியிலுள்ள வாசகத்தைப் படித்தவர்கள் பற்றி கூறும்போது அதிலுள்ள 'வக்குசு' என்பதை Buks என்பவர், 'Bukhsh' என்று வாசித்தாராம். டென்மார்க்கி லுள்ள இந்திய அதிகாரி R. பன்னீர்செல்வம் என்பவர் தான் 'வக்குசு' என்று படித்தாராம்.

Raglam அருகே சிதைந்த மரக்கலத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்ட எழுத்து பொறித்த வெண்கலத்தகடும் தொலைந்து விட்டது. அது கிடைத்திருந்தால் மேலும் சில தகவல் களும் தெளிவுகளும் கிடைந்திருக்கும்.

மலையாளிகளில் கடலோடிகளான மற்றோர் பிரிவினர் அராபியருடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினால் இஸ்லாத்தைத் தழுவி தங்கள் பெயருடன் 'வக்சு; என்ற குலப் பெயரை இணைத் திருப்பதை இன்றும் காணலாம். ஆகையால்; இந்த மணி உடைந்த இஸ்லாமியத் தமிழரின் மரக்கலத்திலிருந்த தமிழ் மணியே என்று கூறுகிறார். திரு. ஆறுமுகம்.

குகை ஓவியங்களும் பாறைப் பொளிவுகளும்

நியூசிலாந்துடன் சீனர், அராபியர், தமிழர் ஆகியோர் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர், நியூசிலாந்தின் வடதீவின் மறுகுடாக் கரையில் கருங்கற் பாறைகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் நீள் வட்டம் அதைச் சுற்றும் பல நீள் வட்டங்கள், அலங்கார வளைவுகள், பூவிதழ் ஆகியவை பொளியப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பாறையில் செதுக்கு வேலை செய்திருந்த கல் ஒன்றும் உள்ளது. அதில் மகிழ்ச்சி ததும்பும் முகமும் தனி அழகு வளைவு ஒன்றும் உள்ளது. இக்கல் கருங்கல் அல்ல. Terazzo என்னும் வகையைச் சேர்ந்தது.

இந்த பொளிவுகள் மௌரி இனத்தவரால் சிறை செய்யப் பட்ட தமிழ் மாலுமிகளால் செய்யப்பட்டது என Newzealand

Mysteries என்ற நூலில் Robbyn Gosset என்பவர் கூறுகிறார். மேலும் சிலர் இதே கருத்தைக் கூறியுள்ளனர்.

நியூசிலாந்து தென் தீவில் கன்ரபெரியின் வடபகுதியில் உள்ள Wekapassல் உள்ள குகை ஓவியங்கள் தமிழ் கடலோடிகள் செய்தவையே என்று Van Haast என்பவர் கருதுகிறார்.

பறவைக்கல்

கப்பல் சிதைவு காணப்பட்ட கடற்கரைப் பிரதேசத்தில் புயலில் விழுந்த மரவேர்களுக்கிடையில் கிடந்து எடுக்கப்பட்ட தாகக் கூறப்படுகின்ற சிறிய பறவை உருவம் செதுக்கியகல் ஒன்றும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

இப்பறவைக் கல் கரும்பச்சை நிறமான Serpentine எனப்படும் தாதுப்பொருட்கல்லிற் செதுக்கப் பெற்றுள்ளது. இது 1.9 கி.கி. எடை கொண்டது ஆகும்.

இறகுகள் படிவும் புலப்படும் வகையில் மிக நுட்பமாகவும் அழகாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அலகினடியில் இருபுறமும் மூக்குத் துவாரங்கள் அமைந்துள்ளன. இப்பறவைக்கல்லை முதலில் Albert Walker என்பவர் வாங்கினார். பின்னர் Drummand Hay என்ற இராணுவ அதிகாரி வீட்டில் அக்கல் இருந்தபோது அங்கு வந்த மௌரி இன முதியவர் ஒருவர் தங்கள் இனத்தவர்கள் படகில் கொண்டுவந்த மந்திர சக்தி வாய்ந்த Korotangi எனப்படும் பறவைக் கல் என்று கூறினார். இந்தோனேஷியாவில் இப்பறவை போன்று வெண்கலக் கலைப் பொருட்கள் செய்யப்படுகின்றன.

இப்பறவைக்கல்லும் தமிழரால் தமிழ்மணியுடன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் என Mysteries of Newzealand என்ற நூலில் Petyn Gosset என்பவர் கூறுகிறார்.

Raglanக்கு அருகில் கப்பல் சிதைவுடன் கிடந்த பிரதேசத்தில் கிடைத்ததாகக் கூறப்படுகின்ற செவிவழிச் செய்தியைத் தவிர தமிழருடன் தொடர்புபடுத்தக் கூடிய வேறு சான்றுகள் ஏதும் இல்லை.

South Indian Studies

நியூசிலாந்திலிருந்து J. C. G. Lever என்பவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த T. N. கிருஷ்ணசாமி என்பவருக்கு நியூசிலாந்து வெலிங்டனிலுள்ள Dominion Museum-ல் உள்ள தமிழ்மணியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்களை வாசித்து உதவுமாறு கடிதமும் தமிழ்மணியின் புகைப்படத்தையும் அனுப்பியிருந்தார். அவர் அக்கடிதத்தையும், புகைப்படத்தையும் நம் துறையின் முன்னாள் இயக்குநர் டாக்டர் இரா. நாகசாமி அவர்களுக்கு அனுப்பினார். அவர் 1978-ல் தாம் பதிப்பித்துள்ள South Indian Studies என்ற நூலில் (பக். 174-175) லீவர் எழுதிய கடிதத்தை வெளியிட்டுள்ளார்.

Lever-ன் கருத்துப்படி தமிழ்நாட்டு மரைக்காயர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் கப்பல் இத்தோனேஷியா வழியாக நியூசிலாந்தின் மேற்குக் கடற்கரையை நோக்கிச் சென்றிருக்கிறது. இன்னும் அதே இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அங்கு வாழ்கின்றனர். கப்பலில் பயணம் செய்தவர்கள் ஐந்து வேளையும் தொழுகை செய்யும் நேரத்தில் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்க இம்மணி பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

இக்கட்டுரையைச் சுருக்கி எழுதியவர் : ***ஆ. பத்மாவதி***

வரலாற்றுச் சின்னங்கள், அகழ்வைப்பகங்கள் - ஆய்வு

சிறப்பு ஆணையர் 3·8·2004 அன்று புகழ்பெற்ற வரலாற்றுக்கு முந்தைய கற்கால மனிதர்களின் இருப்பிடமான, குடியம் குகை, நம்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் ஆய்வு மேற்கொண்டும், பூண்டி தொல்மாந்தர் அகழ்வைப்பகத்தைப் பார்வையிட்டு மேலும் சிறப்பிடமாக மாற்றவும் ஆலோசனை வழங்கினார்கள்.

6·8·2004 அன்று இத்துறையின் வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்களான 1) சிவபுரம் - சிவன்கோயில் 2) இடையார்பாக்கம் - மகாதேவர் கோயில் 3) சிவன் கூடல் - சிவன் கோயில் 4) கூழம்பந்தல் - சோழீசுவரர் கோயில் 5) திருப்பருத்திக் குன்றம் - சமணர் கோயில்களில் நடைபெற்று வரும் பாதுகாப்புப் பணிகளை ஆய்வு செய்து மேலும் மேம்பாட்டிற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கினார்கள்.

வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் போற்றுவோம்

தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப.
சிறப்பு ஆணையர்
தொல்லியல் துறை

ஒரு நாட்டின் தொன்மைச் சிறப்பினை எடுத்துக் கூறுவதாக கோயில்கள், கோட்டைகள், அரண்மனைகள், மசூதிகள், கிறித்துவ ஆலயங்கள் போன்றவை விளங்குகின்றன. ஒரு நாட்டின் வரலாறு, சமூக பொருளாதார நிலை போன்றவைகளைப் பற்றி அறிய இவை பெரிதும் உதவுகின்றன. இத்தகைய கட்டடங்களை பழமை நிலை மாறாமல் பாதுகாப்பது பேணுவது தொல்லியல் துறையின் முக்கிய பணியாகும். தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையால் 87 நினைவுச் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் சில வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் போற்றிப் பாதுகாப்பதற்காக 11வது நிதிக் குழு மானியமாக ரூபாய் 428.31 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அந்த நிதியின் மூலம் மேற்கொள்ளபட்டுவரும் பாதுகாப்பு பணிகள் பற்றிய விபரங்களை நாம் அறிந்து பயன்பெறும் வகையில் தொடராக விளக்கம் அளிக்கப்படவுள்ளது, இது அனைவருக்கும் பயன் அளிக்கும் என்பது திண்ணம்,

1. *தஞ்சாவூர் அரண்மனை - தர்பார் கூடம்*

தஞ்சாவூர் நகரில், பெரியகோயில் எனப்படும் ராசராசேச்சுரம் ஆலயத்திற்கு வடகிழக்கே அரண்மனை அமைந்துள்ளது. இது தஞ்சை நாயக்க அரசர் செவ்வப்ப நாயக்கரால் (கி.பி. 1530) கட்டப்பட்டது. கி. பி. 1600 - 1630 ஆண்டுகளில் ஆட்சி செய்த ரகுநாத நாயக்கரால் விரிவுபடுத்திக் கட்டப்பட்டது. கி.பி. 1656-ஆம் ஆண்டு, பீஜப்பூர் சுல்தானாக இருந்த அலி அதில்ஷாவின் தளபதி ஷாஜி போன்ஸ்லே (வீர சிவாஜியின் தகப்பனார்) தஞ்சையைத் தாக்கி பீஜப்பூர் சார்பாகக் கப்பம் வசூலித்துச் சென்றார். அப்போதைய தஞ்சை அரசர் விஜயராகவ நாயக்கர் அதன் பின்னர் பீஜப்பூர் அரசுக்கு அவ்வப்போது கப்பம் செலுத்தி வந்தார். கி. பி. 1676-ஆம் ஆண்டு அலி அதில்ஷாவின் மகன் சிக்கந்தர் அதில்ஷா என்ற சிறுவன் பெயரளவுக்கு பீஜப்பூர் அரசனாக இருந்தான். அப்போது ஷாஜி போன்ஸ்லேயின் மகன் வெங்கோஜி, பீஜப்பூர் அரசாட்சியிலடங்கிய பெங்களூரின் ஜாகீர்தாராக இருந்தார். பீஜப்பூர்ப் படைத்தளபதியாக இருந்த கவாஸ்கானும், வெங்கோஜியும், சிக்கந்தர் அதில்ஷாவைப் புறக்கணித்துவிட்டு டெல்லி அரசர் ஔரங்கசீபின் துணையுடன் சுதந்திரமாக ஆட்சியமைக்கத் திட்டமிட்டனர். அதன் ஒரு பகுதியாக, தஞ்சை மீது படையெடுத்து விஜயராகவ நாயக்கரைப் போரில் கொன்று தஞ்சை ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர். அதிலிருந்து தஞ்சை ஆட்சி மராட்டியர்க்குரியதாக ஆயிற்று. (ஔரங்கசீபை எதிர்த்து மராட்டியரின் சுயாட்சியை நிறுவ முனைந்து நின்ற வீரசிவாஜி, தனது சகோதரன் வெங்கோஜியின் இத்தகைய நடவடிக்கையை விரும்பவில்லை என்பதும் அதன் விளைவாக இருவர்க்குமிடையில் போர் மூண்டதும் வெங்கோஜியின் மனைவி தீபாம்பாள் தலையீட்டின் பேரில் இருவர்க்கும் சமாதானம் ஏற்பட்டதும் தனிக் கதையாகும்).

தஞ்சை அரண்மனையில் மராட்டியர்கள் தமது கைவண்ணத்தைக் காட்டிப் பல புதிய கட்டுமானங்கள், சுவர் ஓவியங்கள் ஆகிய கலைப்பணிகளைச் செய்துள்ளனர். தர்பார் ஹாலில் சுவரில் நடுநாயகமாக மராட்டிய அரசரின் ஓவியம் வரையப்பட்டது. கி.பி. 1832 முதல் 1855 வரை ஆண்ட இறுதி மராட்டிய அரசர் சிவாஜி போன்ஸ்லே மற்றும் அவரது அமைச்சர்களின் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன.

தர்பார் ஹாலில் தூண்களின்மீது சுதை உருவங்கள் உள்ளன. வடபகுதி யிலுள்ள சிறிய நுழைவாயிலின் உத்தர நிலையில் சிவ-பார்வதி திருமணக் காட்சியும் மீனாட்சி - சொக்கநாதர் திருமணக்காட்சியும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. மீனாட்சி - சொக்கநாதர் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கும் புரோகிதர் முருகன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது திருவிளையாடற் புராணக் கருத்தாகும். தென் பகுதியிலுள்ள சிறிய நுழைவாயில் நிலையில் வைகுண்டமும், ராமர் பட்டாபி ஷேகமும் சுதை உருவங்களாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. தென்திசை மரணதிசை யாதலால் வைகுண்ட பதவியை உணர்த்தும் வகையில் வைகுண்டக் காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது எனலாம். ராமர் பட்டாபிஷேகம் இங்கு சித்தரிக்கப்படும் நோக்கம், ரகுநாத நாயக்கர் (கி.பி. 1600-1630) தென்னிலங்கை மீது படை யெடுத்துப் பெற்ற வெற்றியை உருவகமாகக் குறிப்பிடுவதற்காகவே எனக் கருதப் படுகிறது. ரகுநாதநாயக்கர், கும்பகோணம் ராமசாமி கோயிலைக் கட்டுவித்த வராதலால் இது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கருத்தே.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க இத்தர்பார் கூடத்தை பழுதுபார்த்து புதுப்பித்திட வேண்டி 11-வது நிதிக்குழு மானியத்தில் புனரமைப்பு பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. புனரமைப்புப் பணிகள் முடிவுற்ற பின்னர் தஞ்சாவூர் அரண்மனையின் பெருமை உலகளவில் மேலும் உயர்ந்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

2. *சிவபுரம்*

இவ்வூர் ஸ்ரீபெரும்புதூர் வட்டத்தில் பேரம்பாக்கத்திலிருந்து 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது, துவக்கத்தில் இவ்வூர் ''ஊற்றுக் காட்டுக் கோட்டத்து நீர் வேளூர் நாட்டு உரோகடம் என அழைக்கப்பட்டது, முதலாம் இராசாதிராசனின் 27வது ஆட்சி ஆண்டில் இவ்வூர் சிவபுரம் எனப்பெயர் மாற்றி அழைக்கப்பட்டது, கற்றளியான இக்கோயிலை 'ஸ்ரீராஜராஜ ஈஸ்வர முடைய மகாதேவர் கோயில்' எனக் கல்வெட்டுகள் குறிக்கின்றன. இக்கோயிலின் கட்டட அமைப்பு - சிற்பங்கள் இராசராசன் கலைப்பாணியுடன் விளங்குகின்றன,

சிவபுரம் சிவன் கோயில் பாதுகாப்பு பணிகள் ரூபாய் 2.00 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1, கோயில் மற்றும் கோபுரத்தில் நன்றாக வளர்ந்த மரங்கள் மற்றும் செடிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன.

2. கோயில் சுவர்களுக்கு சிமெண்ட், சுண்ணாம்பு, மணல் (combination Mortar) கலவை கொண்டு கிரவ்டிங் பணி செய்யப்பட்டது.

3. மேற்தளத்தில் சுண்ணாம்பு மற்றும் ஓடு பதிக்கப்பட்டது.

3. *சின்னையன்குளம் - சின்னையன் பேட்டை*

திருவண்ணாமலை மாவட்டம் செங்கம் வட்டத்தில் இக்குளம் அமைந்துள்ளது, கி,பி. 16-17ஆம் நூற்றாண்டில் சின்னைய்ய நாயக்கர் என்பவரால் தனது மகளின் நலனுக்காக இக்குளம் வெட்டப்பட்டதாக அறிகிறோம். சின்னைய்ய நாயக்கன் பேரால் சின்னைய்ய நாயக்கன் குளம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இக்குளத்தின் சுவரில் பெண்டிர் விளையாட்டுகள், மற்போர், பாலுணர்வு தூண்டும் காட்சிகள் போன்றவை அழகிய சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வரலாற்றுச் சின்னத்தை ரூபாய் 3.70 இலட்சத்தில் பழுதுபார்த்திட பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கீழ்க்கண்ட பணிகள் முடிக்கப்பட்டன.

1. சின்னத்தில் வளர்ந்த செடி, கொடிகள் அகற்றப்பட்டன.
2. முள்கம்பி வேலி அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.
3. குளத்தில் படிந்துள்ள மணலை அகற்றும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.
4. குளத்தில் சரிந்துள்ள கருங்கல் பலகைகளை பிரித்து எடுத்து மீண்டும் கருங்கல் பலகைகளை பொருத்தும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

4. *திருப்பாலைத்துறை : நெற்களஞ்சியம்*

தஞ்சாவூர் - கும்பகோணம் சாலையில் பாபநாசம் என்ற ஊரில் அமைந்துள்ள சிவாலயத்தில் கோயிலின் வடகிழக்கு மூலையில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட பழங்கால நெற்களஞ்சியம் உள்ளது. இது நாயக்கர் கால கட்டடக் கலைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

இவ்வரலாற்றுச் சின்னத்தை ரூபாய் 2,95 இலட்சத்தில் பழுது பார்த்திட பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு பணி நிறைவுபெற்றுள்ளது.

1. சின்னத்தின் மேல் வளர்ந்துள்ள செடிகள் அகற்றப்பட்டன.
2. சின்னத்தின் மேல் படிந்துள்ள பச்சை நிற காளான் இராசாயன மருந்து கொண்டு சுத்தம் செய்யப்பட்டது.
3. நெற்களஞ்சியத்தில் அரிக்கப்பட்டு இருந்த செங்கற்களை அகற்றிவிட்டு புதிதாக செங்கற்கள் பொருத்தும் (பழமை நிலை மாறாமல்) பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.
4. சுற்றி முள்வேலி அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

5. *மனோரா - சரபேந்திரராஜ பட்டினம்*

மனோரா நினைவுச் சின்னத்தில் ரூபாய் 3.78 இலட்சம் மதிப்பீட்டில் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு கீழ்க்கண்ட பணிகள் நிறைவுபெற்றுள்ளது.

1. பழைய சுண்ணாம்பு காரை அகற்றப்பட்டு புதிதாக சிமெண்ட், சுண்ணாம்பு, மணல் கலவை கொண்டு பூசப்பட்டது.
2. சின்னத்தின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அடங்கிய எனாமல் பலகைகள் நிறுவப்பட்டது.
3. முகப்புப் பகுதியில் தேக்கு மரக்கதவு பொருத்தப்பட்டது.

—தொடரும் . . .

THANJAVUR

Rajah Sri S. Babaji Rajah Bhonsle Chattrapathy

Senior Prince

06 / 08 / 2004

ஐயா,

பொருள் : தஞ்சாவூர் அரண்மனை மராட்டா தர்பார் செப்பனிடுதல் – தொடர்பாக.

தொன்மை வாய்ந்த எழில்மிகு தஞ்சாவூர் அரண்மனை வளாகத்தில் உள்ள வரலாற்று சிறப்புமிக்க மராட்டா தர்பார் ஹால் தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. சுற்றுலாப் பயணிகளை கவரும் வண்ணம் கட்டிடக்கலைத்திறன் கொண்ட அந்த மராட்டா தர்பார் ஹால் முறையான பராமரிப்பின்றி மிகவும் பழுதடைந்து இருந்தது.

தங்களது பெரும் முயற்சியால் மராட்டா தர்பார் ஹால் சிறந்த முறையில் மராமத்துப் பணிகளை செய்யப்பட்டு இன்றைய தினம் எழில்மிகு தோற்றத்துடன் சுற்றுலாப் பயணிகள் வியக்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளது. இப்பணியை செவ்வனே செய்து முடித்திட்ட தங்களுக்கும், தங்கள் துறையினைச் சார்ந்த அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி !

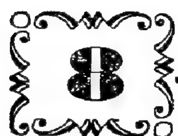
தங்கள்,

சி.பாபாஜி ராஜா பான்ஸ்லே.

Huzur Mahadi, Palace, Thanjavur - 613009 Tamil Nadu, INDIA.

Telephone : +91-4362-231486, 235268 e-mail : babaji@tnjpalace.com

Heritage Protection in Tamilnadu Under XI Finance Commission Grants Component

T. S. Sridhar, I.A.S.
Special Commissioner of Archaeology.

The State Department of Archaeology identified and declared 87 Monuments including secular heritage buildings for the conservation/Preservation and their maintenance under section 3 of Tamilnadu Ancient Historical Monuments and Archaeological Sites and Remains Act 1966 (25 of 1966). It is very important to conserve the monuments not only from the historical point of view but also tourism angle. Generally monuments are more than 100 years old. They are in various stages of dilapidation. The monuments selected for the conservation represents different phases of Tamilnadu's history (i.e. Pre-historic period, Sangam Literature, Maratha period, Nayak period, Jain period, Sethupathy period, Danish & Travancore Kings period etc.)

A sum of Rs. 447.31 lakhs has been earmarked for the Department of Archaeology under the XI finance commission heritage protection component for the period from 2001 - 02 to 2004 - 05.

Necessary proposals for preserving and strengthening the structural stability by conservation of the monuments were formulated after spot inspection by the Commissioner of Archaeology with technical officers and in consultation with the archaeological technical consultant Thiru. M. G. Chellapillai, who is a retired Superintending Assistant Engineer of Archaeological Survey of India. 32 works to the tune of Rs. 428.31 lakhs were sanctioned by the government for 25 monuments from the above heritage protection funds.

As ordered by the government and under the guidance of Archaeology Department conservation/preservation works were taken up through Public Works Department by adopting the Archaeological principles without changing its aesthetic value.

From the above grant the following secular and religious monuments were taken up for the conservation works.

Danes Burgh Castle at Tranquebar in Nagapattinam District
Thirumalai Naicker Palace at Madurai in Madurai District
Ramalinga Vilasam Palace at Ramnad in Ramnad District
Jain Monuments at Tiruparuthikundram in Kancheepuram District
Temple Monuments in Kancheepuram, Cuddalur, Villupuram and Trichy District
Chinnayan Kulam (Tank) at Chinnayan Pettai in Tiruvannamalai District
Udayagiri Fort at Puliyur Kurichi in Kanyakumari District
Rock Paintings at Alampadi and Sethavarai in Villupuram District

Almost all the works are nearing completion and some works have been completed,

Besides the structural conservation works, chemical conservation works of 17th century mural paintings on the walls and ceilings of Trilogyanatha Jeena Swamy Temple (Jain Monument) at Tiruparuthikundram and Treasure of Sethupathy paintings in Ramalingavilasam Palace at Ramanathapuram will be taken up by the Public Works Department on completion of the structural conservation.

As per the Archaeological principle of recording the evidence of documentation by photography of the monuments, artefacts inscriptions, manuscripts etc., funds have been earmarked by the Government. Eleven computers with its accessories and digital camera have been purchased to digitize in computor CD format, details of the monuments, inscriptions and manuscripts etc.,

Thus the Department of Archaeology is keen to protect heritage monuments through better conservation and preservation in order to give them long life, so that the message of our ancestors can be passed on for the benefit of Posterity.

மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையில் ஓவியங்கள் கண்டுபிடிப்பு

ஆசியாவில் இன்று எஞ்சியுள்ள மிகப் பெரிய அரண்மனைகளில் ஒன்று மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையாகும். ஆக்ராவில் தாஜ்மகால் கட்டப்பட்ட சமகாலத்தில் திருமலை நாயக்கரால் (கி.பி. 1627 - 1659) மதுரையில் இவ்வரண்மனை அழகுறக் கட்டப்பட்டுள்ளது. இவரது பேரன் சொக்கநாத நாயக்கர் தலைநகரை மதுரையிலிருந்து திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மாற்றியபோதே இதன் பல பகுதிகள் இடிக்கப்பட்டு விட்டன. 1858-ல் பெய்த பெரும் மழை காரணமாகவும் பல பகுதிகள் சிதைந்ததாக ஆங்கிலேயர் ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. இன்று எஞ்சியுள்ளது நான்கில் ஒரு பகுதியே ஆகும்.

11-ஆவது நிதிக்குழு ஒதுக்கீட்டில் தமிழ்நாடு அரசு இவ்வரண்மனையைப் பெரிய அளவில் பாதுகாத்துக் கட்டடப் பகுதிகளை வலுப்படுத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகிறது.

இவ்வரண்மனையின் திறந்தவெளி நடுமுற்றத்தை 40 அடிக்கும் மேற்பட்ட உயரமும் நான்கு ஐந்து பேர் கைகோத்து அணைக்கும் சுற்றளவும் உள்ள தூண்கள் அழகுறத் தாங்கி நிற்கின்றன. வெளிப் பார்வைக்குச் செங்கல், சுதையால் ஆனவை போலக் காணப்பட்டாலும் உண்மையில் அவை அரைவட்டக் கருங்கற்களை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வெண்சுதை பூசப்பட்டவையாகும்.

அண்மையில் பாதுகாப்புப் பணிக்காக முற்றத்தின் வடபுறம் உள்ள தூண்களின் மீது பூசப்பட்ட சுண்ணாம்பு பூச்சுகளை அகற்றிய போது ஐந்து அடுக்குச் சுண்ணாம்புப் பூச்சுகள் அகன்று அழகிய கோட்டுருவ ஓவியங்கள் வெளிப்பட்டுள்ளன. இவ்வோவியங்கள் அழகிய பெண்களின் உருவங்களாகும்.

தூணுக்கு இருவர் வீதம் வரையப்பட்ட இப்பெண்கள் 5 அடி உயரத்தில் கைகள், காது, மூக்கு. மார்பு, தலை, நெற்றி ஆகியவற்றில் அணிகலன்கள் அலங்கரிக்க வரிச்சேலைகள் கட்டிய வர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். கைகளில் தீபங்களும், முளைப் பாலிகைகளும் உள்ளன. குவிந்த உதடுகள் குலவை ஒலி எழுப்புதல் அல்லது பாடுதல் போல் காணப்படுகின்றன. முற்றத்தில் வருவோரை வரவேற்கும் பாங்கில் இப்பெண்கள் உள்ளனர். செவ்வரி ஓவியங்களான இவற்றின் மீது வண்ணப் பூச்சு எதுவும் காணப்படவில்லை. எனவே வெண்சுதை காயும் முன் மஞ்சளால் வரையப்பட்டு செந்நிறமாக மாறிய தொடக்க நிலைக் கோட்டுருவங் களாக இவற்றைக் கருதலாம்.

திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையின் விதானங்களில் அழகிய கொடிகள், மலர்கள் மற்றும் அழகிய வேலைப்பாடு மிக்க ஓவியங்கள் சில இன்றும் எஞ்சியுள்ளன. இராமநாதபுரம் சேதுபதி அரண்மனை, தஞ்சாவூர் மராட்டியர் அரண்மனை மற்றும் தமிழகக் கோயில்கள் பலவற்றிலும் விதானங்களில் ஓவியங்கள் அழகுற வரையப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம். எனினும் தூண்களில் வரையப்பட்டுள்ளதை முதன்முறையாகத் திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையில் கண்டறியப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வோவியத்தை மதுரை உதவி செயற் பொறியாளர் திரு. குணசேகரன் அவர்கள் கண்டறிந்துள்ளார்.

இவ்வோவியங்களைப் பாதுகாப்பதோடு தூண்கள் மற்றும் கட்டடப் பகுதிகளையும் வலுப்படுத்திப் பாதுகாக்க வல்லுநர்களின் ஆலோசனை பெற நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என தொல்லியல்துறை சிறப்பு ஆணையர் திரு. தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இ.ஆ.ப. அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

— தொகுப்பு

வெ. இராமமூர்த்தி

புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட பாவையர் ஓவியம் திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை முற்றத்தூண் கி.பி.17-ஆம் நூற்றாண்டு

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு
இத்துறை சிறப்பு ஆணையர் திரு **தி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீதர்**, இ.ஆ.ப., அவர்கள்
சார்பாக வெ.இராமமூர்த்தி, வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால அகழாய்வாளரால்
வெளியிடப்பெற்றது.